

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

อรุณ สุขประดิษฐ์

22 ส.ค. 2560

#7110025449

369709

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
พฤษภาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ นายอรุณ สุขประดิษฐ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....

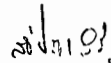
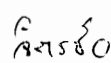
(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานงานนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

..... กรรมการ

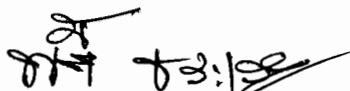
(ดร.จัตราชัย สื่อประเสริฐสิทธิ์)

..... กรรมการและเลขานุการ

(ดร.ชิตพล ชัยมะดัน)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีษ์ ธารเสนา)

วันที่ 5 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง ความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.ชิตพล ชัยมะดัน อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ์ กรรมการสอบที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ งานนิพนธ์ฉบับนี้ให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากประชาชนในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว รวมทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่เฝ้าทำกำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บุพการี บวรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และ ประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

อรุณ สุขประดิษฐ์

57930114: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความรู้/ ประชาชน/ นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

อรุณ สุขประดิษฐ์: ความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว (PUBLIC KNOWLEDGE ON SA KAEO SPECIAL ECONOMIC DEVELOPMENT ZONE POLICY IN AMPHOE ARUNYAPRATHET, SA KAEO PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ชิตพล ชัยมะดัน, ปร.ด. 99 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ ทำการศึกษาจากประชาชนจำนวน 400 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความรู้อยู่ในระดับสูง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66.75 รองลงมาคือ มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.75 และอันดับสุดท้ายคือ มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

และผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน มีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างสำคัญทางสถิติ .05

57930114: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: KNOWLEDGE/ PUBLIC/ SPECIAL ECONOMIC DEVELOPMENT
ZONE POLICY

ARUN SUKPRADIT: PUBLIC KNOWLEDGE ON SA KAEO SPECIAL
ECONOMIC DEVELOPMENT ZONE POLICY IN AMPHOE ARUNYAPRATHET,
SA KAEO PROVINCE. ADVISOR: CHITHAPOL CHAIMADAN, Ph.D. 99 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining public knowledge on Sa Kaeo special economic development zone policy in Amphoe Aranyaprathet. Also, this study attempted to compare the level of public knowledge on this policy as classified by gender, age, amount of income, educational level, and occupation. Four hundred people took part in this study. The data were collected by a questionnaire. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, t-test, and One-way ANOVA. To test the differences between pairs, the test of Scheffe was administered.

The results of this study revealed that 66.80% of the subjects demonstrated a high level of knowledge on Sa Kaeo special economic development zone policy. While about 20.30% of the respondents had a moderate level of knowledge, 13% of them had a low level of knowledge on Sa Kaeo special economic development zone policy.

Based on the results from the comparisons, statistically significant differences were found in the level of knowledge on Sa Kaeo special economic development zone policy among the subjects with different gender, age, educational level, occupation, and amount of income at a significant level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	13
การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย	15
ความหมายและแนวคิดการพัฒนา.....	23
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว	38
ข้อมูลทั่วไปของอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากร.....	49
กลุ่มตัวอย่าง	49
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
เกณฑ์การแปลผล.....	52
4 ผลการวิจัย.....	54
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว	57
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว	62
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
สรุปผลการวิจัย	69
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก	80
ภาคผนวก ข	87
ภาคผนวก ค	94
ประวัติย่อของผู้วิจัย	99

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ..... 21
2	จัดกลุ่มประเภทกิจการ 13 กลุ่มอุตสาหกรรม..... 22
3	สรุปความสัมพันธ์ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา..... 48
4	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 50
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ 54
6	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ 55
7	จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา..... 55
8	จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ 56
9	จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 56
10	จำนวนและร้อยละของความรู้ของประชาชน ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว 57
11	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ของประชาชนก่อนนโยบาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว 61
12	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตามเพศ 62
13	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มี ช่วงอายุต่างกัน 62
14	ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน 63
15	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ของ ประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน 63
16	ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษสระแก้วระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 64
17	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน..... 65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน	66
19 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน.....	67
20 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมีความรู้ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน.....	67
21 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนที่มีความรู้ก่อน นโยบาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้..	68

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 สรุปแผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากรระยะเร่งด่วน ปี พ.ศ. 2558-2559	30
3 เขตพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดสระแก้ว.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ในโลก ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special economic zone) เพื่อเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มปริมาณการค้า การลงทุนจากต่างประเทศ โดยทั่วไปแล้วเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. เขตการค้าเสรี (Free trade zone) เป็นการรวบรวมกลุ่มเศรษฐกิจ โดยมีเป้าหมายในการลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน
2. เขตการแปรรูปเพื่อส่งออก (Export processing zone: EPZs) เป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมที่ให้สิทธิและแรงจูงใจ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการผลิต และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการส่งออก
3. ท่าเรือเสรี (Free port) เป็นเขตที่รวมกิจกรรมหลายประเภท การประมง การท่องเที่ยว การอนุญาตให้คนอยู่อาศัยเป็นการเฉพาะ โดยการสร้างแรงจูงใจและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ
4. เขตประกอบอุตสาหกรรม (Enterprise zone) เป็นการกำหนดเขตพื้นที่ในการผลิตสินค้าหรือบริการ โดยการให้แรงจูงใจทางภาษี หรือ การให้เงินทุนสนับสนุน
5. โรงงานเดี่ยว (Single factory EPZ) เป็นการให้สิทธิประโยชน์หรือแรงจูงใจคล้ายกับ EPZ แต่เป็นการให้กับโรงงานที่ไม่เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง (สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา, 2557)

สำหรับประเทศไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2557) ได้ทำแผนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ บริเวณชายแดนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 รวมทั้งได้กำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์เพื่อดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนเมื่อมาถึงรัฐบาลของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ได้แก่ 1) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 2) อำเภอรัษฎาประเทศ จังหวัดสระแก้ว 3) พื้นที่ชายแดน จังหวัดตราด 4) พื้นที่ชายแดน จังหวัดมุกดาหาร 5) อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

โดยมีการตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ให้ดำเนินการตามแนวทางนโยบายตามที่รัฐบาลกำหนดไว้ โดยมีเป้าหมายเน้นทางด้านเศรษฐกิจ และความมั่นคง

ของประเทศ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน การจ้างงาน และสร้างอาชีพความเป็นอยู่ของประชาชน ให้ดีขึ้น แก้ไขแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้ามาอย่างผิดกฎหมาย ปัญหาการลักลอบนำสินค้าเกษตร ผิดกฎหมาย และปัญหาความแออัดบริเวณจุดผ่านแดน และยังได้เห็นขอบหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ 4 เรื่อง ได้แก่ 1) สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุน 2) การให้บริการจูงใจแบบเบ็ดเสร็จ 3) มาตรการสนับสนุนการใช้แรงงานต่างด้าว 4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านศุลกากรในพื้นที่ เพื่อให้สามารถรองรับกิจกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษและเชื่อมโยง ในภูมิภาค ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยสภาพภูมิศาสตร์ และทำเลที่ตั้งของ จังหวัดสระแก้ว ที่เอื้อต่อการพัฒนา เพราะมีแนวชายแดน ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา ระยะทาง 165 กิโลเมตร จึงเหมาะสมในการที่เป็นเส้นทางเชื่อมสู่ภูมิภาคระหว่างประเทศไทยกัมพูชา และประเทศเวียดนาม โดยมีมูลค่าการค้าชายแดน ไทย-กัมพูชา (เดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558) รวม 54,850 ล้านบาท มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ดังนั้น เพื่อให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รัฐบาลจึงมีประกาศฉบับ ที่ 1/ 2558 ลงวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2558 กำหนดให้ท้องที่ตำบลท่าข้าม ตำบลบ้านด่าน ตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ และตำบลผักขะ อำเภอวัฒนานคร เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มีเนื้อที่ทั้งหมด 332 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 207,500 ไร่ โดยเน้นเป็นพื้นที่สินค้า ส่งออก-นำเข้า และเป็นฐานอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร โดยมีแนวทางในการจัดหาพื้นที่เพื่อใช้ ประโยชน์ในการลงทุน จำนวน 3 แปลง ดังนี้

1. ตอนเหนือ ตำบลป่าไร่ มีเนื้อที่ 522 ไร่ เป็นพื้นที่เหมาะสมในการพัฒนาสำหรับ พิธีการศุลกากร การตรวจสอบคน สินค้า และยานพาหนะ
 2. พื้นที่สาธารณะประโยชน์ห่างจากพรมแดน 5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 679 ไร่ เป็นพื้นที่ เหมาะสำหรับการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม
 3. พื้นที่ราชพัสดุ เนื้อที่ 1,365 ไร่
- โดยพื้นที่ 3 แปลง อยู่ระหว่างพิจารณาในการกำหนดผังเมืองระบบชลประทาน ไฟฟ้า ประปา เพื่อรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ

ส่วนในด้านการลงทุน ได้มีนักธุรกิจที่สนใจได้เข้ามาติดต่อเพื่อดำเนินการ เช่น กิจการ ขยายพันธ์พืชเลี้ยงสัตว์ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ กิจการผลิตภัณฑสิ่งทอ กิจการ ปรับปรุงพันธ์พืช หรือสัตว์ กิจการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม

จากบริบทการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจในประเทศ และภูมิภาค โดยการผลักดัน ให้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะบริเวณชายแดน พื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัด สระแก้ว มีพรมแดน ติดกับ ประเทศกัมพูชา และเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่ง ในการประกาศเป็นเขตพัฒนา เศรษฐกิจของจังหวัดสระแก้ว ถ้าประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวไม่มีความรู้ที่ดี ก่อนนโยบายของรัฐบาล

ที่กำลังดำเนินการอยู่ อาจทำให้เสียประโยชน์และมีความกังวลใจในนโยบายข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าประชาชนในพื้นที่ ในอำเภอรัฐประเทส จังหวัดสระแก้ว มีความรู้ความเข้าใจ ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมากน้อยอย่างไร เพื่อจะเป็นข้อมูลที่ภาครัฐสามารถนำไปใช้ ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ ให้แก่ประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

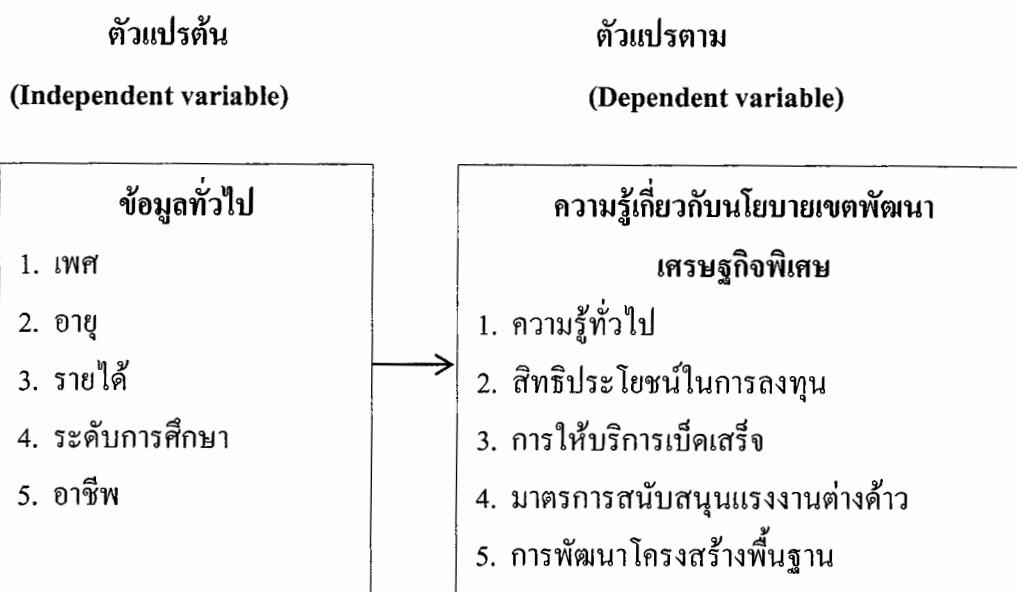
1. เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วในพื้นที่ อำเภอรัฐประเทส
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้วแตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ Bloom (1965 อ้างถึงใน กันธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง, 2550, หน้า 40) และแนวคิดการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558) มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว พื้นที่อำเภออรัญประเทศ
2. ทำให้ทราบการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ความรู้ทั่วไปถึงสิทธิประโยชน์ในการลงทุน การให้บริการเบ็ดเสร็จมาตรการ การสนับสนุนแรงงานต่างด้าวและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาจากประชาชนในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว จำนวน 86,521 คน (สำนักบริหารงานทะเบียนกรมการปกครอง, 2558)

ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลใน ช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2558-เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ ที่สะสมมาจากประสบการณ์ของตนเองที่ได้จากการสังเกต หรือจากบุคคลอื่นที่ถ่ายทอดกันต่อ ๆ มา เป็นระบบความเข้าใจในเรื่องนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง เขตพื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการ ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใด ที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ

นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง กิจกรรม หรือสิ่งทีรัฐบาลได้ตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรม เพื่อสร้างความเจริญต่อพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยเฉพาะ โดยการส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น การอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ แก่การเศรษฐกิจ ของประเทศ

ความรู้ทั่วไป หมายถึง ความหมาย เป้าหมาย พื้นที่ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

สิทธิประโยชน์ในการลงทุน หมายถึง สิ่งที่ได้ผลตามกฎหมายในการดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจ

การให้บริการเบ็ดเสร็จ หมายถึง การนำงานที่ให้บริการทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง มารวม ให้บริการอยู่ในสถานที่เดียวกัน ในลักษณะที่ส่งต่องานระหว่างกันทันทีหรือเสร็จในขั้นตอน หรือเสร็จในจุดให้บริการเดียว โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้การให้บริการมีความรวดเร็วขึ้น

มาตรการสนับสนุนแรงงานต่างด้าว หมายถึง ข้อกำหนดในการช่วยเหลือ ชาวต่างประเทศ ที่มารับจ้างทำงานในประเทศไทย ภายใต้ นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง แนวทางมาตรการการก่อสร้างการปรับปรุงแก้ไข ซ่อมแซมเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ ถนน ระบบไฟฟ้า และระบบ น้ำประปาภายใต้ นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

พื้นที่ประกาศจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว หมายถึง พื้นที่ตามประกาศ คณะกรรมการนโยบายพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ได้แก่

ตำบลป่าไร่ ตำบลท่าข้าม ตำบลบ้านค่าน อำเภอรัญประเทศ ตำบลฝักขะ อำเภอวัฒนานคร
ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่พักอาศัยในพื้นที่อำเภอรัญประเทศจังหวัดสระแก้ว

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศจังหวัดสระแก้ว” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
3. การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย
4. ความหมายและแนวคิดการพัฒนา
5. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
6. ข้อมูลทั่วไปของอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

ความหมายของความรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่เกี่ยวกับความรู้ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

พจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of education) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความรู้” ว่า “ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ

Good (1979, p. 325 อ้างถึงใน อารยา แก้วคงธรรม, 2548) พจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (The lexicon webster) ได้ให้ความหมายของ “ความรู้” ว่า “เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาหรือการค้นหาคือเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของหรือบุคคลซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากรายงานการรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลา”

กิริติ บุญเจือ (2525 อ้างถึงใน ธนพล สมัครงการ, 2550) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความรู้” ไว้ดังนี้ ความรู้หมายถึง ความรู้ทางตาเพียงอย่างเดียว

อนันต์ ศรีโสภณ (2525) ให้ความหมายของ “ความรู้” ไว้ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความจำในที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน โดยมี ความหมายครอบคลุมถึง

1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเฉพาะ

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำต่าง ๆ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับความจริงต่าง ๆ ได้แก่ เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ฯลฯ

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธี และการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะ

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่าง ๆ

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดแนวโน้มและการจัดลำดับ

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนก การแบ่งประเภทสิ่งของต่าง ๆ

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการดำเนินงานของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง

1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวคิดและ โครงสร้างของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง

1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎและการใช้กฎ ในการบรรยายคุณค่าพยากรณ์ หรือตีความ ของสิ่งที่เราสังเกตเห็น

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี และ โครงสร้างสรุป ความเข้าใจ คือ การนำ ประสบการณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ มาผ่านกระบวนการ วิเคราะห์ ตีความ และขยายความเพื่อให้เกิด เป็นความรู้ที่ลึกซึ้งขึ้น

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า 96) กล่าวถึงความหมายของความรู้ไว้ว่า หมายถึง บรรดา ข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดของเรื่องราวอันเป็นประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งสะสมและถ่ายทอดสืบ ต่อกันไป

จิตรา วสุวานิช (2528, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของความรู้ความจำ (Knowledge) ว่าหมายถึง การจำข้อเท็จจริงเรื่องราว รายละเอียดที่ปรากฏในตำราหรือสิ่งที่ได้รับการบอกกล่าว

เกสร โสภโณวงศ์ (2541, หน้า 19-21) ได้ให้ความหมายของ “ความรู้” หมายถึง ความจำ ซึ่งเคยมีประสบการณ์มาก่อนซึ่งประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำต่าง ๆ

1.1 ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำต่าง ๆ

1.2 ความรู้เกี่ยวกับความจริงต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่

แหล่งกำเนิด เป็นต้น

2. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ

2.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะแบบแผนต่าง ๆ

2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและการจัดลำดับ

2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกและแบ่งประเภทของสิ่งต่าง ๆ

2.4 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบการดำเนินงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวความคิดและโครงสร้างของสิ่งหนึ่งสิ่งใด

3.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎและการใช้กฎนี้ ในการบรรยายคุณค่าหรือพยากรณ์หรือตีความหมายของสิ่งที่เราสังเกตเห็น

3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

Bloom (1965 อ้างถึงใน อักษร สวัสดิ์ 2542, หน้า 26-28) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำอันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ

อรทัย รัตนวิมล (2545, หน้า 17) ให้ความหมายของคำว่าความรู้ หมายถึง การแสดงออกของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลในด้านการระลึก (รู้) ในข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ สิ่งของ เหตุการณ์หรือสรรพสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม จากการสังเกต ประสบการณ์หรือการรายงานซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้

สรุปความรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่สะสมมาจากประสบการณ์ของตนเอง ที่ได้จากการสังเกต หรือจากบุคคลอื่นที่ถ่ายทอดกัน ต่อ ๆ มาเป็นระบบ

การวัดความรู้

วิธีการวัดผลด้านความรู้อาจทำได้หลายวิธีแต่ที่นิยมโดยทั่ว ๆ ไป คือ วัดโดยการใช่แบบทดสอบหรือข้อสอบเพราะถือว่าเป็นสิ่งเร้าเพื่อนำไปให้ผู้ถูกทดสอบให้แสดงอาการตอบสนองออกมาด้วยพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การพูดการเขียนท่าทาง ฯลฯ เพื่อให้สังเกตเห็นหรือนับจำนวนปริมาณนำไปแทนอันดับหรือคุณลักษณะของบุคคลนั้น รูปของแบบทดสอบมี 3 ลักษณะ คือ (ไพศาล หวังพานิช, 2526, หน้า 35)

1. แบบทดสอบปากเปล่าเป็นการสอบโดยใช้การโต้ตอบด้วยวาจาหรือคำพูดระหว่างผู้ทำการทดสอบกับผู้ถูกสอบ โดยตรงหรือบางครั้งเรียกว่า “การสัมภาษณ์”

2. แบบทดสอบข้อเขียนแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

2.1 แบบความเรียงเป็นแบบที่ต้องการให้ผู้ตอบอธิบายเรื่องบรรยายเรื่องราวประพันธ์หรือวิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวเกี่ยวกับความรู้นั้น

2.2 แบบจำกัดการตอบเป็นแบบที่ให้ผู้ตอบพิจารณาเปรียบเทียบตัดสินข้อความหรือรายละเอียดต่าง ๆ มี 4 แบบคือแบบถูกผิดแบบเติมคำแบบจับคู่และแบบเลือกตอบ

3. แบบทดสอบภาคปฏิบัติเป็นแบบที่ไม่ต้องการให้ผู้ตอบแสดงออกมาด้วยคำพูดหรือเครื่องหมายใด ๆ แต่มุ่งให้แสดงพฤติกรรมด้วยการกระทำจริง ๆ มักเป็นแบบทดสอบในเนื้อหาวิชาที่ต้องการให้ปฏิบัติจริง

ระดับของความรู้

ความรู้มีอยู่มากมายรอบ ๆ ตัวเรา และสามารถจัดแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ (มนตรี จุฬาวัฒนทล, 2537)

ระดับแรก ความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัวเรา ซึ่งสามารถรับรู้ได้โดยประสาทสัมผัส มองเห็น ได้ยิน ดมกลิ่น และลิ้มรสได้ เช่น ความร้อน-เย็น ความสว่าง-มืด เสียง ดัง-เบา กลิ่นหอม-เหม็น และรสเค็ม-หวาน เป็นต้น ความรู้ระดับต้นนี้อาจเรียกว่า ความรู้สึก

ระดับที่สอง ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ซึ่งจะให้อ่านและเขียนหนังสือได้ ฟังเข้าใจ ฟังวิทยุและดูทีวีรู้เรื่อง ตลอดจนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สะสมและตกทอดกันมา

ระดับที่สาม ได้แก่ ความรู้ด้านวิชาการ ซึ่งได้จากการศึกษาเล่าเรียน ทำให้คิดเลขเป็น คำนวณดอกเบี้ยได้ ออกแบบอาคารได้ เขียนบทละครได้ ใช้คอมพิวเตอร์เป็น รู้กฎหมายบ้านเมือง รู้จักกฎเกณฑ์ ทางฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ เคมี และชีววิทยา วินิจฉัยโรคและรู้วิธีการรักษาโรค เป็นต้น ความรู้วิชาการเหล่านี้ มักจะต้องเรียนรู้จากครู อาจารย์ เอกสาร ตำราทางวิชาการหรือผู้ที่รู้เรื่องนั้น มาก่อน

ระดับที่สี่ ได้แก่ ความรู้ใหม่ เป็นความรู้ที่ไม่เคยมีอยู่ก่อน ได้มาโดยการค้นคว้าวิจัย การคิดค้นกระบวนการใหม่ และควรจะหาแนวทางในการนำความรู้ใหม่ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดการพัฒนา

Bloom (1976 อ้างถึงใน สุภาภรณ์ จันทร์พัฒนนะ, 2546) ได้ทำการศึกษาและจำแนก พฤติกรรมด้านความรู้ ออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงตามลำดับชั้นความสามารถจากต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้น ๆ แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน แนวคิด ทฤษฎี โครงสร้าง และหลักการ

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความ การขยายความ

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎี ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราว ออกเป็นส่วนประกอบย่อย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อย และหลักการ หรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อย มาเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการตัดแปลง ริเริ่ม สร้างสรรค์ ปรับปรุงของเก่าให้มีคุณค่าขึ้น

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ตัดสินคุณค่าของความคิด อย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินใจว่าอะไรดีไม่ดียังไร ใช้หลักเกณฑ์เชื่อถือได้โดยอาศัยข้อเท็จจริง ภายในและภายนอก

ที่มาของความรู้

ความรู้เป็นสิ่งสากลกระบวนการการค้นหาคำความรู้ก็เป็นกระบวนการสากลที่มนุษย์แต่ละคนสามารถแสวงหาคำความรู้ได้โดยทั่วไปมนุษย์เราสามารถเรียนรู้ได้จาก (ประยูร อรัญรุท, 2541, หน้า 17-18)

1. การใช้ประสบการณ์จริงซึ่งความรู้ที่ได้จากประสบการณ์จริง (Sense experience) คือความรู้ที่เกิดจากการที่บุคคลได้ประสบมาโดยผ่านประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่ง เช่น ตา หู จมูก ลิ้น กาย และการรับรู้รับรู้อาจจากประสบการณ์ว่าเป็นเช่นนั้นจริง ซึ่งนักวิชาการกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricism) เชื่อว่าความรู้ที่ได้มาจากประสบการณ์ที่ได้จากประสาทสัมผัสเป็นแหล่งที่มาของความรู้ที่เชื่อถือได้มากที่สุด

2. การใช้เหตุผล (Reason) การใช้เหตุผลนั้นเป็นอีกทางหนึ่งแห่งการได้มาซึ่งความรู้ทางปรัชญา เรียกการยึดถือการใช้เหตุผลว่า เป็นแหล่งที่มาที่สำคัญของความรู้ของมนุษยชาติ เหตุผลนิยม (Rationalism) ในกระบวนการใช้เหตุผลเพื่อสรุปนั้น มีวิธีการที่สำคัญอยู่ 2 วิธี

2.1 การใช้เหตุผลแบบนิรนัย (Deductive reasoning) เป็นการสรุปจากประโยคอ้าง (Premise) ถ้าประโยคอ้างเป็นจริงข้อสรุปจะเป็นจริง ไปด้วย

2.2 การใช้เหตุผลแบบอุปนัย (Inductive reasoning) เป็นการสรุปโดยอาศัยประโยคอ้าง (Premise) ถ้าประโยคอ้างเป็นจริง ข้อสรุปนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นจริงจากผู้บอก การอ้างจากผู้รู้ นั้น แท้จริงแล้วผู้รู้ย่อมได้ความรู้มาจากทางใดทางหนึ่ง เช่น จากประสบการณ์จริง หรือจากการใช้เหตุผลหรือจากการหยั่งรู้ ความรู้ที่ได้จากผู้รู้สามารถสืบต่อที่มาจากความรู้ที่มี ผู้รู้ นั้น ได้มาอีกทอดหนึ่ง ความเที่ยงตรงของความรู้ประเภทนี้จึงขึ้นอยู่กับ “ผู้รู้” ที่อ้างมา เนื่องจาก ผู้รู้ นั้นอาจจะผิดได้ ดังนั้น ก่อนยอมรับความรู้ประเภทนี้

2.2.1 แน่ใจว่าผู้รู้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นจริง

2.2.2 ถ้ามีผู้รู้ให้ความเห็นขัดแย้งกันควรเสาะหาความรู้จากแหล่งอื่น ๆ

2.2.3 ขอมรับความรู้นั้น ต่อเมื่อเรารู้ว่าเราจะทดสอบความรู้นั้นได้อย่างไร
ถ้ามีเวลา กำลังงาน และสมรรถภาพเพียงพอ

2.3 ได้มาจากการหยั่งรู้ (Intuition) คือ ความรู้หรือความเห็นแจ้งที่เกิดขึ้นมาโดย
สภาวะที่เหมาะสมพอดี การหยั่งรู้นี้บางครั้งก็ไม่เหมาะสมที่จะนับเข้าว่าเป็นแหล่งที่มาของความรู้
ที่สำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจอันรวดเร็วและมีพื้นฐานอยู่กับประสบการณ์หรือ
กระบวนการใช้เหตุผลความรู้ที่ได้มาจากการหยั่งรู้เชื่อถือได้น้อย และยากต่อการทดสอบว่าจริง
หรือไม่ ในการลดการผิดพลาดของความรู้ประเภทนี้ ควรพิจารณา ดังนี้

2.3.1 พิจารณาให้แน่ใจว่าความรู้นั้นเกิดขึ้นมาจากการหยั่งรู้ไม่ได้เกิดขึ้นมาจาก
ประสบการณ์จริงการใช้เหตุผลหรือจากผู้รู้

2.3.2 ขอมรับการเอาการหยั่งรู้ของบุคคลอื่นมาร่วมพิจารณาถ้าความรู้นั้นขัดแย้ง
กับคนใดคนหนึ่งอาจผิดหรือผิดทั้งหมดไม่มีเกณฑ์ใด ๆ ที่จะมาตัดสินถึงความผิดถูกของความรู้
ประเภทนี้ได้

2.3.3 การหยั่งรู้มักจะบอกว่าสิ่งนั้น คือ อะไรแต่ไม่สามารถบอกได้ว่ารู้อะไรได้อย่างไร
จึงพึงระมัดระวังว่าสิ่งที่รู้นั้นอาจไม่เป็นจริงได้ความรู้มีที่มา 3 ประการ (อมร โสภณวิเศษฐ์วงศ์
และกวี อิศริวรรณ, 2541, หน้า 3) ดังนี้

2.3.3.1 ความรู้ที่เกิดจากประสาทสัมผัสหรือความรู้ประจักษ์ ได้แก่ ความรู้
ที่เกิดขึ้นเมื่อประสาทสัมผัสต่าง ๆ ประสบกับอารมณ์ที่เป็นคู่กัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรารู้ได้โดยตรง

2.3.3.2 ความรู้ที่เกิดจากการอนุมาน หรือการคิดหาเหตุผล ได้แก่ ความรู้ที่ต้อง
อาศัยข้อมูลหรือความรู้ประจักษ์เป็นพื้นฐาน แล้วคิดสืบสาวไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้

2.3.3.3 ความรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยพยานและหลักฐาน ได้แก่ ความรู้ที่เกิดจาก
การบอกเล่าของบุคคลที่เชื่อถือได้ หรือหลักฐานที่ได้จากบุคคล วัตถุ หรือสถาบันที่น่าเชื่อถือ

ประเภทของความรู้

Bloom (1976 อ้างถึงใน สุประวีณ์ มงคลสวัสดิ์, 2548, หน้า 16) ได้ให้ความหมาย
ของพหุพิสัย (Cognitive domain) ว่าเป็นการเรียนรู้ทางด้านความคิด ความรู้การแก้ปัญหา
จัดเป็นพฤติกรรมทางด้านสมอง และสติปัญญา ซึ่งได้แบ่งย่อยออกเป็น

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการที่จะจดจำ (Memorization)
และระลึกได้ (Recall) เกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับไปแล้ว อัน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ที่เจาะจง
หรือเป็นหลักทั่ว ๆ ไป วิธีการ กระบวนการต่าง ๆ โครงสร้าง สภาพของสิ่งต่าง ๆ และสามารถ
ถ่ายทอดออกมาโดยการพูด เขียน หรือ กิริยาท่าทาง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการให้ความหมาย แปลสรูป หรือเขียนเนื้อหาที่กำหนดขึ้นใหม่ได้
3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการวัดค่า วิธีการ ทฤษฎี แนวคิด มาใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างจากที่ได้เรียนรู้มา
4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง สามารถแยก จำแนก องค์ประกอบที่สลับซับซ้อน ออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยต่าง ๆ
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการรวบรวม หรือนำ องค์ประกอบหรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกัน เพื่อให้เป็นภาพพจน์โดยสมบูรณ์ เป็นกระบวนการ พิจารณาแต่ละส่วนย่อย ๆ แล้วจัดรวมกันเป็นหมวดหมู่ ให้เกิดเรื่องใหม่หรือสิ่งใหม่
6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจตัดสินคุณภาพ ของสิ่งต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นเครื่องตัดสิน

แนวคิดเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

แนวคิดและวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

แนวความคิดเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการกระจาย การพัฒนาไปสู่พื้นที่ต่าง ๆ เพื่อมิให้การพัฒนาระงกตัวเฉพาะในเมืองใหญ่โดยใช้กิจกรรมทาง เศรษฐกิจที่หลากหลายเป็นตัวนำในการพัฒนา ซึ่งนอกจากจะช่วยกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่ เฉพาะที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อันเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียง โดยตรงแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในเวทีการค้าโลกอีกด้วย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง พื้นที่แห่งหนึ่งแห่งใดที่ได้รับการกำหนดและพัฒนาขึ้นมาภายใต้กฎหมายและการบริหาร กิจการในลักษณะเฉพาะซึ่งภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวนั้น จะมีการปรับปรุงลักษณะ ทางกายภาพของอสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีการอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจการและบริการขั้นพื้นฐาน ต่าง ๆ ตั้งแต่ระบบขนส่งระบบไฟฟ้าระบบประปา นอกจากนี้ยังจัดให้มีกิจการสนับสนุนและกิจการ ต่อเนื่องได้แก่การจัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ดังกล่าวนั้น ถือเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมท้องถิ่นนั้นให้มีความเจริญ มากยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้มีการลงทุนภายในประเทศโดยมีรูปแบบการบริหารและให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ลงทุนในเขตพัฒนา

เศรษฐกิจพิเศษโดยมีกฎเกณฑ์แตกต่างไปจากกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับปกติเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นประตูการค้าในฐานการผลิตและระบายสินค้าของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศโดยอาศัยวัตถุดิบและแรงงานจากพื้นที่โดยรอบทั้งภายในและประเทศเพื่อนบ้านผ่อนคลายกฎระเบียบที่กีดขวางทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศและปรับปรุงกฎหมายนโยบายสนับสนุนการลงทุนในประเทศทั้งด้านสิทธิประโยชน์จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One stop service) การผ่อนปรนใช้แรงงานต่างด้าวและการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศส่งเสริมชุมชนในฐานรากให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการเพิ่มปริมาณการค้าการลงทุนการผลิต โดยเฉพาะการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ตลาดระดับภาคและประเทศนำไปสู่การจ้างงานลดปัญหาการว่างงานเพิ่มรายได้และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่าง ๆ จะช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตสภาพแวดล้อมชุมชนดีขึ้น

สิริวิชา สิทธิชัย (2551) กล่าวว่าสำหรับแนวคิดการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในต่างประเทศนั้นประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศในกลุ่มองค์กรความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือที่เรียกว่า OECD (Organization for economic cooperation and development) ไม่มีแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจแต่จะเน้น “การพัฒนากระบวนการให้บริการทั้งระบบ” โดยการลดกฎระเบียบและขั้นตอนที่ไม่จำเป็นมีการจัดเก็บข้อมูลด้านต่าง ๆ ในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบและบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้บริการในลักษณะของศูนย์บริการร่วม (Service center) รวมทั้งมีการนำระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้รับบริการใช้บริการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสำหรับกรณีสหภาพยุโรป (European union) นั้นถือหลัก Free trans-bordering of goods, labor and capital ประเทศสมาชิกจึงไม่มีการพัฒนาพื้นที่พิเศษขึ้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจแต่เน้นการพัฒนากระบวนการให้บริการทั้งระบบเช่นเดียวกับประเทศในกลุ่ม OECD หากประเทศที่จะเข้าเป็นสมาชิกใหม่มีการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่เดิมก็ต้องยกเลิก

ชรินทร์ หาญสืบสาย (2557) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจนั้น มีทั้งการกำหนดพื้นที่เฉพาะ ให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษและการพัฒนาพื้นที่ชายแดนให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งการพัฒนาพื้นที่ชายแดน ให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้นจะมีความได้เปรียบในเรื่องพื้นที่ที่ติดต่อกับอีกประเทศหนึ่งอันจะเป็นการส่งเสริม ให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งด้านการลงทุนและการจ้างแรงงานในต่างประเทศการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดนเริ่มดำเนินการครั้งแรกระหว่างประเทศเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2508 ซึ่งโดยทั่วไปเรียกกันว่า มาควิลาดอรา (Maquiladora) หรือเขตการผลิตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก

โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการจ้างงานในเมืองชายแดน

เรวดี แก้วมณี (2556) ได้อธิบายตัวอย่างเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีการจัดตั้งในประเทศต่าง ๆ ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีก็มี เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษเซินเจิ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษชัวเถา ในมณฑลกว่างตุงของสาธารณรัฐประชาชนจีน เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจีน-เวียดนาม เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจีน-เมียนมาร์ เป็นต้น

ชาตีส สัมมะวัฒนา (2557) อธิบายถึงประเทศที่นำแนวคิดการพัฒนาพื้นที่เฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจมาปรับใช้นั้นส่วนใหญ่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งสิ้น เนื่องจากโครงสร้างทางการเมืองการปกครองของประเทศเหล่านี้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการให้บริการทั้งระบบในคราวเดียวกันหรือหากจะทำให้สำเร็จต้องใช้เวลาในการดำเนินการค่อนข้างนานซึ่งไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกในยุคไร้พรมแดน ประเทศเหล่านี้จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่เฉพาะก่อนอันจะทำให้การพัฒนาระบบการให้บริการกระจายไปตามส่วนต่าง ๆ ของประเทศในระยะเวลาต่อไป (สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประเทศแรกที่พัฒนาและประยุกต์ใช้แนวคิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ) โดยการกำหนดพื้นที่เป้าหมายที่รัฐจะลงทุนด้านการจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมการจัดหาสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการประกอบกิจการและที่อยู่อาศัยอย่างครบถ้วนสมบูรณ์รวมทั้งนำระบบการให้บริการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพของประเทศตะวันตกมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่เป้าหมายโดยเน้นการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จภายในเวลาที่กำหนดนอกจากนี้ยังสร้างเงื่อนไขอื่นที่กระตุ้นให้นักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักลงทุนต่างประเทศได้เข้ามาลงทุนในพื้นที่เป้าหมายด้วยเช่นการให้สิทธิพิเศษด้านภาษีอากร การส่งเงินตราต่างประเทศเข้าออกในเขตเศรษฐกิจพิเศษการให้สิทธิพิเศษในการเข้ามาทำงานของแรงงานผู้มีประสบการณ์ เป็นต้นแม้ในปัจจุบันอินเดียและเกาหลีใต้ซึ่งเป็นประเทศเสรีประชาธิปไตยก็ได้้นำแนวคิดเขตเศรษฐกิจพิเศษไปประยุกต์ใช้แล้วแต่อาจเรียกชื่อแตกต่างกันไป เช่น Special economic zone, Free economic zone, Free zone เป็นต้น

การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย

ประเทศไทยมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบ ได้แก่ สหภาพพม่า สปป.ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย รวมแนวชายแดนระยะทางประมาณ 5,502 กิโลเมตร มีช่องทางการค้าชายแดนระหว่างกันกว่า 70 จุด รวมทั้ง มีการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทางด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน ภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ อาทิ GMS ACMECS และ BIMST-EC เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้การค้าชายแดนมีบทบาทสำคัญที่มีส่วนช่วยสนับสนุน การพัฒนาภูมิภาค และเป็นการสร้าง

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทย ในตลาดประเทศเพื่อนบ้าน

จึงได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการขนส่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยภาครัฐได้มีการร่างกฎหมายเขตเศรษฐกิจชายแดนโดยวัตถุประสงค์สำคัญจะเป็นการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามตะเข็บของชายแดนซึ่งประเทศไทยมีชายแดนติดต่อกับหลายประเทศ ได้แก่ พม่า ลาว กัมพูชา ซึ่งหากรวมภาคใต้ก็จะมีมาเลเซีย โดยเหตุผลสำคัญประเทศไทยต้องการพัฒนาพื้นที่เขตลงทุนอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมให้เป็นประตูรองรับการเชื่อมโยงโครงการไม่ว่าจะเป็น GMS: Great Makong subregion ซึ่งเป็นโครงการภายใต้ธนาคารพัฒนาเอเชีย: ADB Bank และโครงการ ACMECS ซึ่งเป็นความริเริ่มของอดีตนายกรัฐมนตรี (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร) ที่ต้องการพัฒนาเมืองคู่แฝดระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะต้องการเชื่อมโยงกับประเทศจีนตอนใต้โดยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนที่น่าจะเป็นรูปธรรมและน่าจะเป็นโครงการพัฒนาพื้นที่ทางส่วนเหนือของจังหวัดเชียงรายอาจจะเป็นที่แม่สายหรือที่อำเภอเชียงของซึ่งจะมีเส้นทางเชื่อมโยง กับเมืองเชียงรุ่ง และเมืองकुหมิง ซึ่งอยู่ในมณฑลยูนนานของประเทศจีนตอนใต้สำหรับโครงการนำร่องเศรษฐกิจชายแดนอีกแห่งหนึ่งน่าจะเป็นบริเวณชายแดนอำเภอแม่สอดจังหวัดตากกับเมืองเมียวดีของพม่าเหตุผลสำคัญที่ทำให้โครงการเขตเศรษฐกิจชายแดนกลายเป็นประเด็นในปัจจุบันก็เนื่องจากรัฐบาลต้องการจะให้มีการส่งเสริมการลงทุนจากประเทศเพื่อนบ้านหรือจากนักลงทุนต่างชาติรวมทั้งนักลงทุนท้องถิ่นให้มาลงทุนในบริเวณพื้นที่ซึ่งรัฐบาลจะจัดสรรตามตะเข็บชายแดนโดยการใช้ประโยชน์จากแรงงานต่างด้าวที่จะสามารถเข้ามาทำงานได้แบบเข้าไปเย็นกลับอีกทั้งจะสามารถนำเข้าวัตถุดิบและส่งออกได้โดยเสรีนอกจากนี้จะเป็นแหล่งรองรับการเคลื่อนย้ายฐานการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน (Labour insentive) และอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะวัตถุดิบประเภทไม้โดยผู้ที่ลงทุนในเขตอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดนจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการยกเว้นภาษีนำเข้าการยกเว้นภาษีเงินได้รวมถึงการตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและศูนย์กระจายสินค้าด้าน Logistics

ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้มีการร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมาและพยายามผลักดันให้ร่างดังกล่าว ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแต่ได้รับการต่อต้านจากภาคประชาชนอย่างรุนแรง เนื่องจากเห็นว่าเห็นความเป็นกฎหมายที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและเป็นการออกกฎหมายเพื่อสนองนายทุนต่างชาติจนทำให้ต้องชะงักจนถึงปัจจุบัน

ทั้งนี้ กรอบแนวคิดในการยกร่าง พรบ. เขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ การสร้างกฎหมายกลาง ขึ้นที่แยกองค์กรกำหนดนโยบายเขตพิเศษออกจากองค์กรบริหารจัดการเขตพิเศษขององค์กรบริหาร ฯ จะมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการสามารถให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สามารถครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ได้หลากหลายมีการวางแผนเรื่องระบบสาธารณูปโภคการวางผัง เมืองที่สอดคล้องกับพื้นที่ตลอดจนการกำหนดสิทธิพิเศษแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้ประกอบการ ทั้งนี้ การดำเนินการของเขตพิเศษต้องสอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) (2558) มีความเห็นว่านิคมอุตสาหกรรม เป็นเพียงแค่หนึ่งองค์ประกอบในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเท่านั้น จึงต้องการให้เขตเศรษฐกิจ พิเศษคลุมพื้นที่ทั้งตำบลหรืออำเภอหรือจังหวัดแล้วแต่กรณีและได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาร่าง พรบ. เขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ.... (วาระ 3) ชั่วคราวเนื่องจาก คณะผู้บริหาร กนอ. มีความเห็นว่าร่างดังกล่าว ไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเขต เศรษฐกิจพิเศษเพราะได้มีการปรับเปลี่ยนอาณาเขตพื้นที่จากการที่เขตเศรษฐกิจพิเศษครอบคลุม พื้นที่ทั้งตำบลหรืออำเภอหรือจังหวัดมาเป็นพื้นที่ล้อมรั้วและต้องจัดหาพื้นที่เองซึ่งเขตเศรษฐกิจ พิเศษก็จะเป็นอย่างนี้เท่านั้น

แต่อย่างไรก็ตามจากการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจรเมื่อวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2556 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้มีมติเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอแล้ว

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีมีมติในครั้งประชุมสัญจรเมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2556 เห็นชอบแนวทางการศึกษาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นผู้ดำเนินการสำหรับค่าใช้จ่าย ในการศึกษาวิจัยความเหมาะสม จำนวน 50 ล้านบาท อนุมัติ ให้ สศช. ใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 งบกลางรายการเงินสำรอง จ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นที่กระทรวงการคลังอนุมัติให้กันเงินไว้เบิกเหลือเมื่อปีแล้วภายใน วงเงิน 50 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดจ้าง บริษัท ที่ปรึกษา ฯ ทางการศึกษาวิจัย ความเหมาะสมในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้ สศช. ทำความตกลงในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณตามขั้นตอน ต่อไป ตามความเห็นของสำนักงบประมาณ

ต่อมาในสมัยของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 130 ตอนพิเศษ 87 เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 โดยให้คำจำกัดความ “เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ” หมายความว่า บริเวณพื้นที่ที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนด ให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษซึ่งรัฐจะสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาระบบ การให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จที่สอดคล้องกับระบบ ASEAN single window และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

และต่อมาการประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 โดยมี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้า คณะ คสช. เป็นประธาน ฯ มีมติเห็นชอบพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษระยะแรกของไทยใน 5 พื้นที่ชายแดนเพื่อให้สามารถก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนได้อย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2558 ได้แก่

1. อำเภอแม่สอดจังหวัดตาก
2. อำเภอรัฐประเทศจังหวัดสระแก้ว
3. จังหวัดตราด
4. จังหวัดมุกดาหาร
5. อำเภอสะเตาะ (ด้านศุลกากรสะเตาะและด่านปาดังเบซาร์) จังหวัดสงขลา โดยมี

หลักเกณฑ์ และวิธีการสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 4 เรื่อง ได้แก่

1. สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุน
2. การให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ
3. มาตรการสนับสนุนการใช้แรงงานต่างด้าว
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านศุลกากรในพื้นที่เพื่อให้สามารถรองรับกิจกรรม ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษและเชื่อมโยงในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพในการนี้

หัวหน้า คสช. ได้มีนโยบายจัดตั้งศูนย์รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรควบคู่ไปกับการจัดตั้งเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษโดยได้ออก คำสั่งคสช. ที่ 116/2557 ลงวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2557 แต่งตั้ง คณะทำงานร่วมจัดทำยุทธศาสตร์สินค้าเกษตรเป็นรายพืชเศรษฐกิจ 4 สินค้า (Roadmap) คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ปาล์ม น้ำมัน และอ้อย เพื่อช่วยป้องกันการลักลอบนำผลผลิตเข้า มาจากต่างประเทศโดยเมื่อมีการจัดซื้อผลผลิตมารวมกันแล้ว จะมีการปรับปรุงคุณภาพผลผลิต และจำหน่ายไปยังต่างประเทศเพื่อสร้างรายได้ให้คนในพื้นที่

พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในปัจจุบัน

ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษประกอบด้วยพื้นที่ใน 10 จังหวัด ตามประกาศ กนพ.ที่ 1/ 2558 และ 2/ 2558 ดังนี้

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 1 ตามประกาศ กนพ. ที่ 1/ 2558

1. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตาก ประกอบด้วย 14 ตำบลใน 3 อำเภอ ในจังหวัดตาก ได้แก่

1.1 อำเภอแม่สอด 8 ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่สอด ตำบลแม่ตาว ตำบลท่าสายลวด ตำบลพระธาตุผาแดง ตำบลแม่กาษา ตำบลแม่ปะ ตำบลแม่กุ และตำบลมหาวัน

1.2 อำเภอพบพระ 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลพบพระ ตำบลช่องแคบ และตำบลวาลี

1.3 อำเภอแม่ระมาด 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่จะเร่า ตำบลแม่ระมาด และตำบลชนะเจ็

2. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดมุกดาหาร ประกอบด้วย 11 ตำบลใน 3 อำเภอ ในจังหวัดมุกดาหาร ได้แก่

2.1 อำเภอเมืองมุกดาหาร 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลศรีบุญเรือง ตำบลมุกดาหาร ตำบลบางทรายใหญ่ ตำบลอาฮวน และตำบลนาสีนวน

2.2 อำเภอหว้านใหญ่ 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลบางทรายน้อย ตำบลชะโนด ตำบลหว้านใหญ่ และตำบลบึงขาม

2.3 อำเภอดอนตาล 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลโพธิ์ไทร และอำเภอดอนตาล

3. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย 4 ตำบล ใน 2 อำเภอ ในจังหวัดสระแก้ว ได้แก่

3.1 อำเภออรัญประเทศ 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลบ้านด่าน ตำบลป่าไร่ และตำบลท่าข้าม

3.2 อำเภอวัฒนานคร 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลผักขะ

4. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดตราด ประกอบด้วย 3 ตำบลของอำเภอคลองใหญ่ ในจังหวัดตราด ได้แก่ ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก และตำบลไม้รุค

5. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 4 ตำบลของอำเภอสะเดา ในจังหวัดสงขลา ได้แก่ ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลสำนักแก้ว และตำบลปาดังเบซาร์

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ 2 ตามประกาศกนพ. ที่ 2/ 2558

1. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย ประกอบด้วย 21 ตำบลใน 3 อำเภอ ในจังหวัดเชียงราย ได้แก่

1.1 อำเภอเชียงของ 7 ตำบล ได้แก่ ตำบลศรีเมือง ตำบลบุญเรือง ตำบลริมโขง ตำบลเวียง

ตำบลศรีดอนชัย ตำบลสถาน และตำบลห้วยซ้อ

1.2 อำเภอเชียงแสน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลบ้านแซว ตำบลป่าสัก ตำบลแม่เงิน ตำบลโยนก ตำบลเวียง และตำบลศรีดอนมูล

1.3 อำเภอแม่สาย 8 ตำบล ได้แก่ ตำบลเกาะช้าง ตำบลบ้านด้าย ตำบลโป่งงาม ตำบลโป่งผา ตำบลแม่สาย ตำบลเวียงพางคำ ตำบลศรีเมืองชุม และตำบลห้วยไคร้

2. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 13 ตำบลใน 2 อำเภอ ในจังหวัดหนองคาย ได้แก่

2.1 อำเภอเมืองหนองคาย 12 ตำบล ได้แก่ ตำบลค่ายบกหวาน ตำบลในเมือง ตำบลบ้านเดื่อ ตำบลพระธาตุบังพวน ตำบลโพธิ์ชัย ตำบลโพธิ์สว่าง ตำบลมีชัย ตำบลเวียงคุก ตำบลสี่กั๊ก ตำบลหนองกอมเกาะ ตำบลหาดคำ และตำบลหินโงม

2.2 อำเภอสระใคร 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลสระใคร

3. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย 13 ตำบลใน 2 อำเภอ ในจังหวัดนครพนม ได้แก่

3.1 อำเภอเมืองนครพนม 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลกรูคู ตำบลท่าค้อ ตำบลนาทราย ตำบลนาราชควาย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านผึ้ง ตำบลโพธิ์ตาก ตำบลหนองญาติ ตำบลหนองแสง และตำบลอาจสามารถ

3.2 อำเภอท่าอุเทน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลโนนตาล ตำบลรามราช ตำบลเวินพระบาท

4. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย 2 ตำบลของอำเภอเมืองกาญจนบุรีในจังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ ตำบลแก่งเสี้ยน และตำบลบ้านเก่า

5. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 5 ตำบล ใน 5 อำเภอ ในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่

5.1 อำเภอเมืองนครราชสีมา 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลโคกเคียน

5.2 อำเภอดากไบ 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลบาเจ๊ะ

5.3 อำเภอขามเฒ่า 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลละหาร

5.4 อำเภอวัง 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลโล๊ะจูด

5.5 อำเภอสุโขทัย 1 ตำบล ได้แก่ ตำบลสุโขทัย

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/ 2557 ลงวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เรื่องนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเป็น 2 กรณี ได้แก่

1. กรณีกิจการตามบัญชีแนบท้ายประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/ 2557
เรื่องนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2557

2. กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ตารางที่ 1 กรณีกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กรณีกิจการทั่วไปตามบัญชีประเภทของบีโอไอ	กรณีกิจการเป้าหมาย (13 กลุ่มอุตสาหกรรม)
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ปกติ 3 ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน 8 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี (จำกัดวงเงินไม่เกินร้อยละ 100)
หากเป็นกิจการในกลุ่ม A1 หรือ A2 ซึ่งได้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปีอยู่แล้ว ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 เพิ่มอีก 5 ปี	ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 เพิ่มอีก 5 ปี
- หักค่าขนส่งไฟฟ้าประปา 2 เท่าเป็นระยะเวลา 10 ปี	เหมือนกัน
- หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้ร้อยละ 25 ของเงินลงทุนนอกเหนือจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ	
- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร	
- ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก	
- อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ	
- สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษีอากร เช่น การถือครองที่ดินการนำช่างฝีมือต่างด้าวมาทำงาน เป็นต้น	

กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ปัจจุบันคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้กำหนดกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 5 พื้นที่แรกแล้ว โดยในแต่ละพื้นที่จะมีกิจการเป้าหมายแตกต่างกันขึ้นอยู่กับศักยภาพ ข้อจำกัด และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยจัดกลุ่มประเภทกิจการได้เป็น 13 กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 2 จัดกลุ่มประเภทกิจการ 13 กลุ่มอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุน, 2558)

13 กลุ่มอุตสาหกรรม	พื้นที่									
	ตาก	สระแก้ว	ตราด	นุคตาหาร	สงขลา	หนองคาย	นครพนม	เชียงราย	กาญจนบุรี	นราธิวาส
1. อุตสาหกรรม การเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓					
2. การผลิตผลิตภัณฑ์ เซรามิกส์	✓									
3. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และ เครื่องหนัง	✓	✓			✓					
4. การผลิตเครื่องเรือน	✓	✓			✓	อยู่ระหว่างการพิจารณา				
5. อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ	✓	✓								
6. การผลิตเครื่องมือ แพทย์	✓	✓								
7. อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน	✓	✓								
8. อุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์	✓	✓		✓						
9. การผลิตพลาสติก	✓	✓								
10. การผลิตยา	✓	✓								
11. กิจการ โลจิสติกส์	✓	✓	✓	✓	✓					
12. นิคมหรือเขต อุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓					
13. กิจการสนับสนุน การท่องเที่ยว	✓	✓	✓	✓	✓					

ความหมายและแนวคิดการพัฒนา

ความหมายการพัฒนา

มีผู้ศึกษาและให้ความหมายในการพัฒนาไว้แตกต่างกัน ดังนี้

Seers (1969 อ้างถึงใน บุญธรรม คำแพथย์, 2542) สรุปว่า การพัฒนาต้องพิจารณาว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างกับความยากจน การว่างงาน และความไม่เป็นธรรม ดังนั้น การพัฒนาควรมีเป้าหมายที่การลดความยากจน การว่างงาน และความไม่เป็นธรรม โดยต้องมีการปรับปรุงการศึกษาและอัตราการรู้หนังสือ ครอบครัวต้องมีรายได้ เพียงพอต่อการใช้จ่ายสิ่งที่จำเป็น ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง รัฐบาลมีอิสระในการตัดสินใจในด้านเศรษฐกิจและการเมือง ไม่ถูกแทรกแซงจากรัฐอื่นใด

Baster (1965 อ้างถึงใน บุญธรรม คำแพथย์, 2542, หน้า 19) ให้ความหมายการพัฒนามาเป็นแนวคิดเชิงปทัสฐาน เทียบกับการปรับปรุงให้ดีขึ้น การปรับปรุงดังกล่าวรวมถึงการปรับปรุงสภาพการณ์ที่จำเป็นที่จะสนองตอบความต้องการของมนุษย์ ทั้งนี้รวมถึงการมีรายได้ขั้นต่ำที่มนุษย์จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้หรือการขจัดความยากจน การมีงานทำ การมีโอกาสชีวิตและทรัพย์สิน และการลดความไม่เสมอภาคให้น้อยลง นอกจากนี้การพัฒนายัง รวมถึงการให้การศึกษาเพื่อให้ประชาชนสามารถอ่าน ออกเขียนได้ การมีส่วนร่วมในการปกครอง การบริหาร และปราศจากการกดขี่ทางเพศ และมลพิษต่าง ๆ

Hogendorn (1970 อ้างถึงใน บุญธรรม คำแพथย์, 2542, หน้า 19) สรุป ความหมายการพัฒนามา เป็นการเปลี่ยนแปลงทาง โครงสร้างสถาบัน และคุณภาพซึ่งเป็นการขยายความสามารถของประเทศในกระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ต้องมี การเปลี่ยนแปลงในเงื่อนไขพื้นฐาน ประกอบด้วย การลดอัตราการตาย การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การลดอัตราการตายของเด็ก การมีเสื้อผ้าและที่อยู่อาศัยพอเพียงเพิ่มอัตราการอ่าน ออกเขียนได้ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและวัฒนธรรม นอกจากนั้นยังรวมถึงการ เลือกตั้งอย่างอิสระ ไม่มีการเลือกปฏิบัติในการตัดสินใจ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า พัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีกำหนดทิศทาง (Directed change) หรือการเปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้า (Planned change) ซึ่งทิศทางที่กำหนดขึ้นย่อมจะต้องเป็นของดี สำหรับกลุ่มหรือชุมชนที่สร้างขึ้น

วิทยากร เขียงกูล (2527, หน้า 17-18) กล่าวได้ว่า การพัฒนาที่แท้จริงควร หมายถึง การทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมีความสุข ความสะดวกสบาย ความอยู่ดีกินดี ความเจริญทางศิลปวัฒนธรรมและจิตใจและความสงบสันติ ซึ่งนอกจากจะขึ้นอยู่กับ การ ได้รับปัจจัยทางวัตถุ

เพื่อสนองความต้องการของร่างกายแล้ว ประชาชนยังต้องการพัฒนา ทางด้านการศึกษาสิ่งแวดล้อมที่ดี การพักผ่อนหย่อนใจ และการพัฒนาทางวัฒนธรรม และจิตใจด้านต่าง ๆ ด้วยความต้องการทั้งหมดนี้บางครั้ง เราเรียกการพัฒนาคุณภาพ เพื่อให้เห็นว่าการพัฒนาไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเพิ่มปริมาณสินค้าหรือการเพิ่มรายได้ เท่านั้น หากอยู่ที่การเพิ่มความพอใจความสุขของประชาชนมากกว่า แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

ดิเรก ฤกษ์หรัย (2527, หน้า 1-4) ได้กล่าวถึง การพัฒนา มีลักษณะที่เป็น กระบวนการประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ โดยมีสาระสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนา เป็นกระบวนการในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต (Quality of life) ของบุคคล ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
2. การพัฒนามุ่งให้เกิดความเสมอภาคกัน (Equity) ในสังคม ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
3. การพัฒนาสร้างให้เกิดการกระจายอย่างทั่วถึงให้เกิดขึ้นใหม่ (Redistribution) ทั้งเรื่องรายได้ของคนในชุมชน ให้มีช่องว่างแตกต่างกันให้น้อยที่สุดรวมทั้งการกระจาย บริการที่รัฐพึงจะให้แก่ประชาชน ไปสู่ชนบทให้มากหรือใกล้เคียงกับในเมืองยิ่งขึ้น

อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศบราซิล ได้เขียนแนวคิดการพัฒนา ไว้เป็นหลัก 12 ประการที่ต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. การพัฒนาต้องทำทุกส่วนพร้อมกันไป กล่าวคือ การพัฒนาต้องทำเป็นกระบวนการ ส่วนร่วมทุกองค์ประกอบของสังคมจะต้องได้รับการพัฒนาพร้อม ๆ กันไป

2. การพัฒนาต้องเป็นต้นกำเนิดมิใช่ลอกเลียนแบบของบ้านเมืองอื่น ควรเป็นการสนองตอบต่อความต้องการพื้นฐานของแต่ละสังคม ซึ่งแต่ละสังคมนั้นจะมีพื้นฐานภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ คนและสังคมของแต่ละประเทศที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในการพัฒนาต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้

1. การพัฒนาต้องเป็นการพัฒนา ตัดสินใจเอง การพัฒนามิใช่แต่เพียง เป็นการเลือกแนวทางในการพัฒนาเท่านั้นแต่รวมถึงความพยายามที่จะลดการพึ่งพาผู้อื่นและลดภาวะความทรุดโทรมตกต่ำของตนเองด้วย การพัฒนานั้นต้องให้ผู้รับการพัฒนาคำนึงอยู่เสมอว่าการพึ่งพาตนเองนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาบรรลุผล

2. การพัฒนาโดยการเผยแพร่ตนเอง การพัฒนาที่แท้จริง จะต้องไม่เป็นการกระทำโดยโดดเดี่ยว แต่จะต้องเป็นการพัฒนาที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของทุกฝ่าย (ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและด้อยพัฒนา)

3. การพัฒนาที่ต้องการการบูรณาการ การพัฒนาที่แท้จริง ต้องเป็นการเชื่อมโยงกันอย่างผสมผสานเหมาะสมเจาะทั้งแนวราบและแนวลึกของหน่วยการผลิต โดยปกติจะเป็นหน่วย

การเกษตรและอุตสาหกรรม สื่อสารอุตสาหกรรม สื่อสารคมนาคม การซื้อ ขาย ฯลฯ และ
ผสมผสานอย่างดี ระหว่างความต้องการและการจัดหา เพื่อสนองความต้องการ

1. การพัฒนาต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมทุกด้าน ทั้งสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องอนุรักษ์ รวมถึงความมั่นคง
ปลอดภัยของประเทศชาติ และป้องกันการรุกราน ครอบงำจากชาติอื่นด้วย

2. การพัฒนาต้องวางแผนอย่างจริงจัง และสม่ำเสมอจาก หน่วยงานที่มีอำนาจรัฐ
พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินผลที่วางไว้อย่างจริงจัง

3. การพัฒนาต้องนำไปสู่ความเป็นธรรมเท่าเทียมกันของสังคมต้องให้ประชาชน
ทุกส่วนที่มีส่วนร่วม ได้รับสิทธิประโยชน์ จากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เท่าเทียมกันและไม่เพียงแต่ได้รับผลตอบแทนในทางลบเท่านั้น ในประเทศที่กำลังพัฒนา
มีความจำเป็นที่จะต้องลดความแตกต่างของความต้องการ ซึ่งชนชั้นสูง (Elites) สามารถมีอำนาจ
ที่จะบริโภคได้เหมือนกันกับคนในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งลักษณะเช่นนี้ ประชาชนส่วนใหญ่
ไม่มีอำนาจการซื้อเพียงพอที่จะจัดหาบริโภคได้

4. การพัฒนาต้องเป็นประชาธิปไตย การพัฒนาต้องเป็นการสนองตอบทางเลือก
ที่กำหนดขึ้น โดยประชาชนส่วนใหญ่ แนวคิดเผด็จการ โดยใช้เหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี เพื่อแก้ตัวจะต้องไม่ถูกนำมาใช้ เพราะกลไกทางสังคมไม่ใช่เครื่องมือ
ทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถควบคุมได้โดยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างน้อยก็รวมถึงเสรีภาพ
ของมนุษย์ที่จะกำหนดชะตากรรมของตนเอง ดังนั้น การพัฒนาจึงควรเป็นเรื่องของประชาธิปไตย
ด้วย

5. การพัฒนาต้องไม่เป็นการกีดกันประเทศหรือภูมิภาคด้อยพัฒนาให้เป็นดินแดน
พึ่งอนุรักษ์การพัฒนาจะต้องไม่กีดกันให้ดินแดนหนึ่งซึ่งเป็นดินแดนที่อนุรักษ์ ซึ่งเป็นการกระทำให้
มีชีวิตรอด และการนำซึ่งชีวิตที่อยู่ริมเหวหรือช่องว่างให้เกิดความมอแง และความเปลี่ยนแปลง
ในทางตรงกันข้ามดินแดนต่าง ๆ ทุกแห่งควรจะได้เข้า มามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาในทุก ๆ
ด้านเพื่อจะนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติยุคใหม่

6. การพัฒนาต้องการการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ การพัฒนาจะต้องไม่เป็นเพียง
การนำเทคโนโลยีจากประเทศที่พัฒนาแล้วมาใช้เท่านั้น แต่รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ
ขึ้นเองด้วยความรู้สึกและวิทยาการด้านต่าง ๆ ที่ใช้ได้ผลกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ยังไม่เป็นเครื่อง
ประกันว่าจะนำมาใช้ได้เสมอไป การเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้การพัฒนาได้
ผลมากกว่าที่จะทำโดยไม่มีเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลย

7. การวางแผนพัฒนาต้องอยู่บนพื้นฐานของความต้องการที่แท้จริงของประเทศ ทั้งนี้ รวมคุณลักษณะเฉพาะของประเทศต่าง ๆ ด้วย เช่นความสามารถในการนำ เทคโนโลยีมาใช้ ในการเพิ่มผลผลิต ผลผลิตประชาชาติแห่งทรัพยากร ลักษณะนิสัยของ ประชาชนและอื่น ๆ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีความต้องการเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป

สุเมธ ตันติเวชกุล (2549) ได้ให้ ฐานคิดการพัฒนาเพื่อความพอเพียง ดังนี้

1. ยึดแนวพระราชดำริในการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงตามขั้นตอนทฤษฎีใหม่
2. สร้างพลังทางสังคม โดยการประสานพลังสร้างสรรค์ของทุกฝ่ายในลักษณะ พหุภาคี อาทิ ภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการ ธุรกิจเอกชน สื่อมวลชน ฯลฯ เพื่อใช้ขับเคลื่อน กระบวนการพัฒนาธุรกิจชุมชน

3. ยึดพื้นที่เป็นหลักและใช้องค์กรชุมชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาส่วนภาคีอื่น ๆ ทำหน้าที่ช่วยกระตุ้นอำนวยความสะดวก ส่งเสริมและสนับสนุน

4. ใช้กิจกรรมของชุมชนเป็นเครื่องมือ สร้างการเรียนรู้และการจัดการร่วมกัน พร้อมทั้ง พัฒนาอาชีพที่หลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกของคนในชุมชน ซึ่งมีความแตกต่าง กันทั้งด้านเพศ วัย การศึกษา ความถนัด ฐานะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ

5. ส่งเสริมการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่าย องค์กรชุมชนเพื่อสร้างคุณธรรม จริยธรรม และการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างรอบด้าน อาทิ การศึกษา สาธารณสุข การ พัฒนาวัฒนธรรม การจัดการสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

6. วิจัยและพัฒนา ธุรกิจชุมชนครบวงจร (ผลิต แปรรูป ขาย บริโภค) โดยให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และฐานทรัพยากรของท้องถิ่น ควรเริ่ม พัฒนาจาก วงจรธุรกิจขนาดเล็กในระดับท้องถิ่นไปสู่วงจรธุรกิจที่ใหญ่ขึ้นระดับประเทศ และระดับ ต่างประเทศ

7. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่มีศักยภาพสูง ของแต่ละเครือข่ายให้เป็น ศูนย์การ เรียนรู้ ธุรกิจชุมชน ที่มีข้อมูลข่าวสารธุรกิจนั้น ๆ อย่างครบวงจรพร้อมทั้งใช้เป็นสถานที่ สำหรับศึกษา ดูงานและฝึกอบรม

การพัฒนาท้องถิ่นหรือการพัฒนาชนบทเป็นการพัฒนาแบบผสมผสานเป็นการพัฒนา ที่มีวัตถุประสงค์หลายอย่างพร้อมกัน เป็นการหาวิถีวิธีปรับปรุงสภาวะทาง เศรษฐกิจและสังคม ของประชาชนในชนบทหรือท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมถึงกระจายการพัฒนาไปสู่กลุ่มคนที่ยากจนที่สุด ซึ่งอยู่ในชนบทอาจเป็นการเร่งเพิ่มความสามารถในการผลิต เพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต เพิ่มการจ้างงานเป็นต้น โดยมีเป้าหมาย คือการลดความยากจน ลดช่องว่างของรายได้ ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพชีวิตและ มาตรฐานการครองชีพ (The World Bank, 1975) ป้องกัน

การเสื่อมโทรมของทรัพยากร ธรรมชาติและปัญหามลพิษ ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน และกันให้คนชนบทได้รับโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและตัดสินใจ เน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน และให้คนส่วนใหญ่สามารถพึ่งตนเองได้ โดยท้องถิ่นเป็นผู้จัดการทรัพยากรของ ตัวเองตลอดจนรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเท่าที่จะทำได้ หมายถึงจะต้องมี การกระจายอำนาจการบริหารจัดการของรัฐไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประเทศเติบโตไปพร้อมกับการ กระจาย

ความเจริญที่เป็นธรรม

จากแนวคิดการพัฒนาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะของการพัฒนา ท้องถิ่นออกเป็น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้าน สิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้วิจัย ได้สรุปแนวคิด ดังนี้

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ความหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง ขบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ของมนุษย์ เพื่อเพิ่มพูนรายได้และยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรให้ดีขึ้นกว่าเดิม (ปฏิภากร คุมเดช, 2538, หน้า 17) ซึ่งเศรษฐกิจจะพัฒนาขึ้นได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น คน วัตถุดิบ และ ทุน เป็นต้น นอกจากนี้ในส่วนของ การพัฒนา เศรษฐกิจย่อมหมายถึง การพัฒนาสังคมควบคู่กันไป ทั้งนี้ เพราะการพัฒนาเศรษฐกิจ มิใช่เพียงแต่สร้าง ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจด้านเดียว แต่ผลที่ ได้รับจากภาวะเศรษฐกิจ ที่ดีย่อมทำให้รัฐสามารถพัฒนาระบบสังคมให้ก้าวหน้าและมีความเสมอ ภาคยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีบริการเพื่อสาธารณะประโยชน์อย่างแท้จริง และให้ผลของการพัฒนาได้ตก ถึงมือ ประชาชน โดยทั่วถึง

ความหมายการพัฒนาสังคม

สนธิ สมักรการ (2534, หน้า 115-116) มองว่าการพัฒนาสังคมเป็นกระบวนการ เปลี่ยนแปลงตามแผนทางสังคมและวัฒนธรรม นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจาก แผนการกระทำ ทั้งหลายที่ก่อผลกระทบต่อบแบบแผนความสัมพันธ์ทางสังคมและแบบแผนของค่านิยมทาง วัฒนธรรมของกลุ่มมนุษย์ใด ๆ ถือเป็น การพัฒนาสังคมทั้งหมด

ธนาคารโลก ได้ให้ความหมายการพัฒนาสังคม หมายถึง การพัฒนาที่เป็นความเท่าเทียม การบูรณาการทางสังคม และยั่งยืน เป็นการส่งเสริมสถาบันตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ประเทศและโลก ในการตอบสนองต่อการพัฒนา ตรวจสอบได้ และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ อีกทั้งเป็นการส่งเสริม อำนาจให้ผู้ยากจน และประชาชนผู้ด้อยโอกาส ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสังคมมีความหมายหลากหลาย ซึ่งหากยึดถือคำจำกัดความ

เป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาสังคมที่แตกต่างกันผลที่ได้รับก็จะแตกต่างกันไปด้วย สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหรือ แนวทาง ได้แก่

แนวทางที่ 1 การพัฒนา (เฉพาะสาขาต่าง ๆ) ทางสังคม หมายถึง การพัฒนางาน ในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสังคม อาทิ การพัฒนาด้านสาธารณสุข การพัฒนาการศึกษา การพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม ซึ่งเป็นการตีความหมายของการพัฒนาทางสังคมอย่างแคบ ๆ มุ่งเน้นการพัฒนาเฉพาะด้าน เช่น การพัฒนาการศึกษา อาจมองเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ของครู การพัฒนา ระบบสื่อการสอนให้นักเรียนเข้าใจ ได้ดีขึ้นหรือแม้แต่การพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรที่เหมาะสม เป็นการมองแง่เดียวและแยกส่วน

แนวทางที่ 2 การพัฒนา (ของ) สังคม เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ให้ไปสู่สถานะที่ดีกว่า เพื่อให้เกิดความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม ซึ่งต้องเป็นการเปลี่ยนแปลง ในสาระสำคัญคุณภาพ และระบบบนพื้นฐานการคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หากมองการพัฒนาสังคมในความหมายนี้ แผนงาน โครงการที่ลงมือจัดทำอย่างจริงจังเกือบ ทุกชนิดก็อาจรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสังคมได้ Inter-american development bank เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่ดีความการพัฒนาสังคมในแนวนี้ เพราะธนาคารดังกล่าว เน้นสนับสนุนประเทศต่าง ๆ เรื่องการปฏิรูประบบการศึกษา การให้บริการสาธารณสุขและที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง การปรับปรุงรูปแบบการให้บริการทาง สังคม กล่าวคือ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาคนในทุกเพศ ทุกวัย ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมาย เช่น หญิง ผู้สูงอายุคนพิการ แรงงานต่างด้าว หรือแม้แต่ผู้ป่วยโรคเอดส์เหยื่อความรุนแรงในครอบครัว หรือการค้ำมนุษย์ให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม นอกจากนี้ยังเน้นเรื่องการพัฒนาพื้นที่ที่ยากจนหรือถูกทอดทิ้งให้สามารถแก้ไขปัญหาของพื้นที่ ลดการแบ่งแยก และขยายผลความสำเร็จไปสู่การกำหนดคน โปบายของรัฐต่อไป

แนวทางที่ 3 UN-conomic and social commission for asia and pacific (ESCAP) ให้คำจำกัดความของการพัฒนาสังคม ว่าเป็นกระบวนการทำงานที่เน้นการสร้างสถาบันใหม่ การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวาง ส่งผลกระทบต่อนโยบายและการวางแผนสังคม รวมทั้งมุ่งสู่การกระจายรายได้และความยุติธรรมทางสังคม

ธนาคาร โลกมองว่า การพัฒนาสังคม คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงสถาบันทางสังคมต่าง ๆ โดยสถาบันเหล่านั้นต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนได้รับผลตอบแทนอย่างเท่าเทียมกันทำให้เกิดสังคมที่ทั้งหญิงและชายทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกันของชุมชน และสนองตอบความต้องการที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้สถาบันเหล่านั้นจะต้องดำเนินงานเพื่อสนองตอบความต้องการสาธารณะ บริหารงาน

อย่างโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผลและความยุติธรรมกับทุกฝ่าย

พอสรุปได้ว่า แต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงานอาจเลือกใช้การพัฒนาสังคมใน ความหมาย ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับภารกิจหลักขององค์กร นอกจากนั้นยังขึ้นกับประสบการณ์เบื้องหลัง และพื้นฐานการศึกษาของแต่ละคนด้วย แต่สำหรับนักสังคมสงเคราะห์ นักพัฒนาสังคม นักพัฒนา ชุมชนของไทยที่สังกัดองค์กรสาธารณประโยชน์ หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่ดูแลเรื่อง การจัดสวัสดิการ สังคม การสร้างความมั่นคงของมนุษย์ แล้วไม่ว่าจะปฏิบัติงานประเภทใดของการสร้างมั่นคงทาง สังคม ควรจะเน้นการทำงาน ตามแนวทางที่ 3 นั่นคือ ต้องมองว่า การพัฒนาสังคม เป็นกระบวนการ สร้างเสริมความ เข้มแข็งของกลุ่ม สร้างพลังให้กับกลุ่มและชุมชน จนกลายเป็นสถาบันใหม่ขึ้นมา และสถาบันแห่งนี้จะทำหน้าที่ผลักดันมาตรการ แผนงาน โครงการ เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา ของพวกเขา และของชุมชนเองโดยยึดหลักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพึ่งตนเอง งานที่ท่าจะ ไม่เป็นแบบแยกส่วน ที่จะผสมกลมกลืนไปกับวิถีชีวิต มองแบบองค์รวม เชื่อมประสานทั้งมิติทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เป็นต้น

มาตรการของกรมสรรพากร

สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน (บีโอไอ) เช่น กิจการที่ไม่เข้าข่ายประเภทบีโอไอ ให้การส่งเสริมหรือไม่ผ่านเงื่อนไข ขนาดการลงทุนขั้นตอนของบีโอไอ เป็นต้น สามารถขอรับสิทธิประโยชน์ภายใต้มาตรการของ กรมสรรพากรกระทรวงการคลังได้โดยมาตรการของกระทรวงการคลังจะให้สิทธิลดหย่อนอัตรา ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากร้อยละ 20 เหลือร้อยละ 10 เป็นเวลา 10 รอบระยะเวลาบัญชีสำหรับกิจการ ที่จัดตั้งใหม่หรือการขยายอาคารถาวรที่ใช้ในการประกอบกิจการสำหรับรายได้ที่เกิดขึ้น จากการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าหรือเพื่อการส่งออกเป็นหลักและการผลิตสินค้าที่มี แนวโน้มจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันหรือรายได้ที่เกิดจากการให้บริการและมีการใช้ บริการนั้นในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษคุณสมบัติในการใช้สิทธิและประโยชน์ (ตามร่างพระราช กฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง ณ เดือนมิถุนายน) กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับ สิทธิในการลดอัตราภาษีเงินได้จะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ได้จดทะเบียนขอใช้สิทธิการเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในพื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษก่อนหรือใน ปี พ.ศ. 2560
2. ต้องไม่ใช่สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
3. ต้องไม่ใช่สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้นิติ บุคคลสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทั้งนี้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความ

ในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 530) พ.ศ. 2554 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4. ต้องจัดทำบัญชีแยกรายการสำหรับกิจการที่ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และกิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษออกจากกัน

มาตรการสนับสนุนอื่น ๆ จากภาครัฐแรงงานต่างด้าว

1. อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบ ไป- กลับหรือไม่เกิน 7 วัน
2. มีการฝึกอบรมแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว
3. สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมายทั้งผู้ชำนาญการและแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

รัฐบาลจะลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากรตลอดจนสาธารณูปโภค ในปี พ.ศ. 2558-2559 ในพื้นที่เป้าหมายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะแรกทั้ง 5 พื้นที่ 6 ด้าน วงเงิน 10,000 ล้านบาท

สรุปแผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากรระยะเร่งด่วน ปี 2558-2559

พื้นที่ชายแดน	วงเงิน ปี 2558-2559 (ล้านบาท)				
	คมนาคม (ถนน สะพาน ทางรถไฟ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน)	บุคลากรและด้านชายแดน	นิคมอุตสาหกรรม	สาธารณูปโภค (ไฟฟ้า ประปา ชลประทาน)	รวม
ตาก	2,052	368	15	1,260	3,695
สระแก้ว	616	688	15	793	2,112
ตราด	207	147	15	126	495
นุควาทร	806	100	15	968	1,889
สงขลา (สงขลาและ ปาดัง-เบงกอล)	10	1,436	15	791	2,252
รวม	3,691	2,739	75	3,938	10,443

หมายเหตุ: ตัวเลขทางประมาณการ

ภาพที่ 2 สรุปแผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านบุคลากรระยะเร่งด่วนปี พ.ศ. 2558-2559

การจัดหาที่ดิน

การจัดหาที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนั้น รัฐบาลได้มอบหมายให้กรมธนารักษ์จัดให้หน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ หรือจัดให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนเช่า เพื่อใช้เป็นพื้นที่พัฒนา ตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และอัตราค่าเช่าที่คณะกรรมการกำหนด ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา กำหนดอัตราค่าเช่าที่ดิน

มาตรการด้านสิทธิประโยชน์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

เป็นมาตรการสำหรับ ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป และเขตประกอบการเสรี สิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

1. อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม
2. อนุญาตให้นำคนต่างด้าว ซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรส และบุคคล

ซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร

3. อนุญาตให้ส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด

สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรในเขตประกอบการเสรี

1. ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต

1.1 สำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าว ที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้า หรือเพื่อพาณิชย์กรรมและของที่ใช้ในการสร้างประกอบ หรือติดตั้งใน โรงงานหรืออาคาร สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่เกิดขึ้นกับเครื่องจักร อุปกรณ์ ฯ ไม่ผูกพันความเป็นเจ้าของของผู้ประกอบการ

1.2 สำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า หรือเพื่อพาณิชย์กรรม สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่เกิดขึ้นให้กับของไม่ผูกพันความเป็นเจ้าของของผู้ประกอบการ

2. ได้รับการยกเว้นอากรขาออก ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับวัตถุดิบ รวมทั้งผลิตภัณฑ์สิ่งพลอยได้และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิต

3. ได้รับการยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร สำหรับของที่มิบัพัญญัติแห่งกฎหมาย ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร เมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งถึงแม้จะมีได้มีการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ได้เป็นการนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี สำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ ฯ และวัตถุดิบ

4. ของที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับเขตปลอดอากร

5. ของหรือวัตถุดิบที่นำเข้ามาในประเทศและนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเพื่อผลิตผสม ประกอบบรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออก ให้ยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำเข้า การส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร การครอบครอง หรือการใช้ประโยชน์ การควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร แต่ถ้าของดังกล่าวก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคง สุขภาพอนามัยของประชาชน หรือสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือประเภทของของนั้นมิให้ได้รับยกเว้นตามกฎหมายดังกล่าว

6. การขายผลิตภัณฑ์จากเขตประกอบการเสรีเข้ามาในประเทศสามารถนำราคาวัตถุดิบที่ไม่มีสิทธิคืน หรือยกเว้นอากร หักจากราคาผลิตภัณฑ์ก่อนคำนวณราคาภาษีอากร

ขอใช้สิทธิประโยชน์จาก กนอ.

สำหรับผู้ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรมที่ประสงค์จะขอรับสิทธิประโยชน์จาก กนอ. สามารถยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ทั้งทางด้านภาษีและด้านที่ไม่ใช่ภาษีผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ที่ <http://e-pp.ieat.go.th> ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถขอรับหนังสืออนุญาตได้ที่

1. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ถนนนิคมมักกะสัน กรุงเทพมหานคร
2. สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมที่ตั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
3. ศูนย์ OSOS อาคารจตุรัสจามจุรีชั้น 18 กรุงเทพมหานคร (เฉพาะกรณีการขอรับสิทธิ

ประโยชน์: การนำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่และทำงานในราชอาณาจักร)

ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One stop service: OSS)

ในทุกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One stop service: OSS) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในลักษณะเชิงรุกเน้นการให้บริการด้านการค้าการลงทุนรวมถึงด้านแรงงานสาธารณสุขและความมั่นคงที่รวดเร็วและครบวงจร นักลงทุนสามารถติดต่อหลายหน่วยงานได้ในที่เดียวเป็นศูนย์ให้บริการเบ็ดเสร็จในการให้ข้อมูลและประสานการค้า ดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการยื่นขอใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการของศูนย์บริการเบ็ดเสร็จประกอบด้วยการให้บริการใน 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การให้ข้อมูลและคำแนะนำโดยมีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบฐานข้อมูลเพื่อประกอบการดำเนินธุรกิจในเขต ฯ และข้อมูลการติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การรับเรื่องส่งต่อและติดตาม

3. การอนุมัติการอนุญาต (เฉพาะที่ดำเนินการแบบเบ็ดเสร็จได้โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์)
ความเป็นมาในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

จังหวัดสระแก้ว ได้มีการเตรียมความพร้อมและผลักดันการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในจังหวัดสระแก้ว ดังนี้

1. การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการค้าชายแดน ไทย-กัมพูชา ด้านจังหวัดสระแก้ว

1.1 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (กลุ่มเบญจบูรพาสุวรรณภูมิ) ได้รับงบประมาณจำนวน 10,000,000 บาท ให้ดำเนินโครงการพัฒนาโครงข่ายด้าน Logistics เชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดกิจกรรมศึกษาความเหมาะสมและออกแบบในการจัดตั้งสถานีขนถ่ายสินค้าโดยจ้างมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยเป็นผู้ศึกษาและกำหนดพื้นที่เหมาะสมในจังหวัดสระแก้วได้เลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพความเป็นไปได้มาทำการวิเคราะห์ 5 แห่ง ได้แก่

1.1.1 บ้านหนองเอี่ยน ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ ได้คะแนนความเหมาะสม 83.20%

1.1.2 บ้านป่าไร่ ตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ ได้คะแนนความเหมาะสม 82.40%

1.1.3 บ้านเขาดิน ตำบลคลองหาด อำเภอคลองหาด ได้คะแนนความเหมาะสม 67.80%

1.1.4 บ้านหนองปรือ ตำบลผ่านศึก อำเภออรัญประเทศ ได้คะแนนความเหมาะสม 60.60%

1.1.5 บ้านโนนหมากมูน ตำบลโนนหมากมูน อำเภอโคกสูง ได้คะแนนความเหมาะสม 50.20%

1.2 ดำเนินการศึกษาตามโครงการพัฒนาระบบ Logistics การวางผังเมืองชุมชนเพื่อรองรับระบบ Logistics บริเวณจุดผ่านแดน โดย บริษัท ทีมคอนซัลติ้งเอ็นจิเนียริ่ง แอนด์แมเนจเม้นท์ จำกัด และบริษัท แอสตีคอนคอร์ปอเรชั่น จำกัด ทำการศึกษาใน 2 พื้นที่ ดังนี้

1.2.1 พื้นที่ชุมชนบริเวณจุดผ่อนปรน

1.2.2 พื้นที่ชุมชนบริเวณจุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก

1.3 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระแก้ว ได้รับงบประมาณ จำนวน 5,000,000 บาท เพื่อศึกษาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ในด้านการค้าการลงทุนและได้จ้าง บริษัท เอทีซีอินเทลลิเจนท์ จำกัด เป็นที่ปรึกษาโครงการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบูรพา ที่จังหวัดสระแก้ว จากข้อมูล

ผลการศึกษาดำเนินการ (1.1) และ (1.3) มีความเห็นตรงกันว่าควรมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จังหวัดสระแก้ว เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจการค้าส่งเสริมการค้าชายแดน เพื่อให้สามารถนำปัจจัยการผลิตในกลุ่มประเทศอินโดจีนมาเพิ่มมูลค่าและใช้สิทธิพิเศษทางภาษีอากร (GSP) ในการส่งออกไปประเทศที่สามได้

1.4 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จังหวัดสระแก้ว ได้ใช้งบเหลือจ่ายว่าจ้างศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจและธุรกิจมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เป็นที่ปรึกษาโครงการศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กับจังหวัด มีการกำหนดพันธกิจไว้ ดังนี้

1.4.1 สร้างและพัฒนาระบบการขนส่งโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

1.4.2 สร้างและพัฒนากิจกรรมด้านทางการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน

1.4.3 ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจควบคู่กับสิ่งแวดล้อมและสังคมที่ดี

1.4.4 ส่งเสริมการเชื่อมโยงโครงข่ายด้านโลจิสติกส์การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในระดับประเทศและระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด

1.5 ดำเนินการศึกษาดำเนินการส่งเสริมศักยภาพการค้าชายแดนจังหวัดสระแก้ว โดยมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว (เมษายน พ.ศ. 2556) เป็นรายงานการวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการค้าการลงทุน

2. จากการประชุมคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ 13/ 2556 เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2556 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีระเบียบวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าชายแดนไทย-กัมพูชาด้านจังหวัดสระแก้ว ดังนี้

2.1 คณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสมาคมธนาคารไทย (กกร.) เสนอขอรับการสนับสนุนโครงการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษบ้านป่าไร่ จังหวัดสระแก้ว โดยกำหนดรูปแบบและสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องกับกรอบความร่วมมือตามยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง ระหว่างกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม (Ayeyawady-chao phraya-mekong economic cooperation strategy: ACMECS) ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษและการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมชายแดนโดยเน้นให้ประเทศสมาชิก ACMECS เป็น “ฐานการผลิตเดียว” ค.ร.ม. มีมติเห็นควรให้มีการศึกษาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

โดยให้พิจารณาข้อเสนอการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษบ้านป่าไร่ จังหวัดสระแก้ว เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดังกล่าวด้วย

2.2 กกร. เสนอขอรับการสนับสนุน โครงการศึกษาแนวทางการขยายเส้นทางไปยังด่านคลองลึก จังหวัดสระแก้ว เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรของรถบรรทุกขนส่งที่ผ่านจุดผ่านแดนถาวร บ้านคลองลึก และรองรับการขยายตัวทางการค้าการขนส่งข้ามแดนจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภายในปี พ.ศ. 2558 ค.ร.ม. มีมติรับข้อเสนอของภาคเอกชนไปประกอบการพิจารณาศึกษาความเหมาะสมของการสนับสนุน โครงการศึกษาแนวทางการขยายเส้นทางไปยังด่านคลองลึก จังหวัดสระแก้ว โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาจุดผ่านแดนบริเวณบ้านหนองเอี่ยน

2.3 กกร.และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) เสนอขอให้พัฒนาเส้นทางช่องบะระเนาะ หรือช่องตากิ้ว ซึ่งอยู่ติดชายแดนกัมพูชา เพื่อให้เส้นทางท่องเที่ยวใหม่ให้กับอำเภอตาพระยา อาทิ เส้นทางแหล่งตัดหิน สระเพลง ศูนย์อพยพเก่า เกษตรผสมผสาน และแหล่งโบราณสถานยุคขอมอีกมาก ค.ร.ม. มีมติมอบหมายกระทรวงคมนาคมรับข้อเสนอของภาคเอกชนไปศึกษาในรายละเอียดการแยกช่องทางการผ่านด่านชายแดนของนักท่องเที่ยวที่ด่านคลองลึก โดยให้คำนึงถึงการจัดระเบียบในด่านคลองลึกทั้งในส่วนของการค้าและการท่องเที่ยวให้เป็นระบบรวมทั้งให้นำแนวทางการพัฒนาระดับจุดผ่านแดนบ้านหนองเอี่ยนประกอบการพิจารณาด้วย

2.4 นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งการเพิ่มเติม ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองวางระบบ Auto Channel และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จะสนับสนุนให้เกิดความรวดเร็วในการให้บริการที่จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก โดยเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากบปคิตตามขั้นตอนต่อไป รวมทั้ง (1) เห็นควรให้กรมศุลกากรเสนอขอของบประมาณการให้บริการที่ต่อเนื่องกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อให้การบริการและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนเป็นรูปแบบสากล เช่นเดียวกับการบริการที่สนามบินสุวรรณภูมิ (2) เห็นควรให้กรมศุลกากรไปเร่งจัดหาที่ดิน ออกแบบรายละเอียดเพื่อพัฒนา โครงการพัฒนาด่านศุลกากร ณ บ้านหนองเอี่ยน-สตึงบต รองรับรองรับการพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern economic corridor)

2.5 จังหวัดสระแก้ว ได้เสนอให้มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จังหวัดสระแก้ว โดยของบประมาณเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ วงเงินงบประมาณ 50 ล้านบาท จาก ครม.สัญจร วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2556 พร้อมทั้งได้นำเสนอข้อมูลโครงการศึกษาออกแบบการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจสระแก้ว โดยมีพื้นที่ 3 จุด ที่มีศักยภาพและได้รับความสนใจ คือ (1) บริเวณบ้านโนนถึงบ้านหนองใหญ่ อำเภอวัฒนานคร (2) พื้นที่กองทัพอากาศ อำเภอวัฒนานคร และ (3) ตำบลป่าไร่ อำเภออรัญประเทศ

3. ข้อคิดเห็นและการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ในจังหวัดสระแก้ว

3.1 ในหลักการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดนที่มีศักยภาพ เช่น จังหวัดสระแก้วจะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มพูนมูลค่าการค้าชายแดนแต่การพิจารณาเลือกพื้นที่ต้องไม่มีปัญหาพื้นที่ทับซ้อนกับกัมพูชาซึ่งกรณีของบ้านป่าไร่ยังติดปัญหาพื้นที่ทับซ้อนอยู่

3.2 การจะเลือกพื้นที่ใดเพื่อจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเห็นควรสนับสนุนให้มีการศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของพื้นที่ก่อนและควรมีการศึกษาพื้นที่อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น พื้นที่สาธารณชนบ้านโนน พื้นที่กองทัพอากาศ รวมถึงบริเวณบ้านหนองเขียนตำบลท่าข้ามอำเภออรัญประเทศ ซึ่งมีความพร้อมในการเป็นสถานีขนถ่ายสินค้าและจะมีการก่อสร้างจุดผ่านแดนถาวรแห่งใหม่ด้วย

3.3 การกำหนดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษไม่จำเป็นต้องเลือกเฉพาะเจาะจงพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งสามารถประกาศให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีความเหมาะสมอย่าง เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด-มียวดีที่ครอบคลุมพื้นที่ 3 อำเภอ

3.4 ในการประชุมเตรียมการคณะทำงานร่วมด้านการพัฒนาพื้นที่ชายแดนและการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมไทย-กัมพูชา ฝ่ายไทยครั้งที่ 2 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานที่ประชุมเห็นชอบว่าควรมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนไทย-กัมพูชา เพื่อพัฒนาพื้นที่ชายแดนโดยในเบื้องต้น เห็นว่าพื้นที่บริเวณอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว-อำเภอปอยเปต จังหวัดบันเตียเมียนเจย และจังหวัดตราด-จังหวัดเกาะกง น่าจะเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและมีศักยภาพอย่างไรก็ดีควรมีการศึกษาความเป็นไปได้และความแตกต่างด้านกฎหมายของสองประเทศและศึกษาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษมาปรับใช้รวมทั้งควรหารือกับภาคเอกชนเพื่อรับฟังความเห็นก่อนที่จะเลือกพื้นที่ด้วยโดยระหว่างนี้อาจจัดตั้งในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมไปก่อนซึ่งมีระเบียบและหน่วยงานในพื้นที่รองรับอยู่แล้ว

3.5 จังหวัดสระแก้ว ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว ในระดับพื้นที่ตามคำสั่งจังหวัดสระแก้วที่ 2400/ 2556 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556

3.6 กิจกรรมทางเลือกที่จะมีในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เช่น

3.6.1 ทางด้านการค้า (Duty free)

3.6.2 นิคมอุตสาหกรรม

3.6.3 ศูนย์กลางโลจิสติกส์

3.6.4 ทางด้านการท่องเที่ยวและ/ หรือกิจกรรมความบันเทิง (Entertainment complex)

3.6.5 ทางด้านการเงิน/ การธนาคาร

3.6.6 ทางด้านบริการด้านสุขภาพ (การแพทย์)

3.7 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key success factors)

จากรายงานการศึกษาโครงการพัฒนาโครงข่ายด้าน Logistics เชื่อมระหว่างกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (กิจกรรมศึกษาความเหมาะสมและการออกแบบในการจัดตั้งสถานีขนถ่ายสินค้า) โดยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (พฤศจิกายน พ.ศ. 2553) ได้กำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไว้ ดังนี้

3.7.1 ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

3.7.2 ครอบคลุมกิจกรรมที่หลากหลายไม่จำกัดเฉพาะอุตสาหกรรมและการส่งออก

3.7.3 องค์กรบริหารจัดการมีความเป็นอิสระทางการเงินบุคลากรและการบริหารจัดการ

3.7.4 มีการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยเฉพาะการปรับปรุงกฎระเบียบและนโยบายภาษีที่เอื้อประโยชน์และช่วยลดต้นทุนสินค้าที่จะส่งออกและมีการอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ

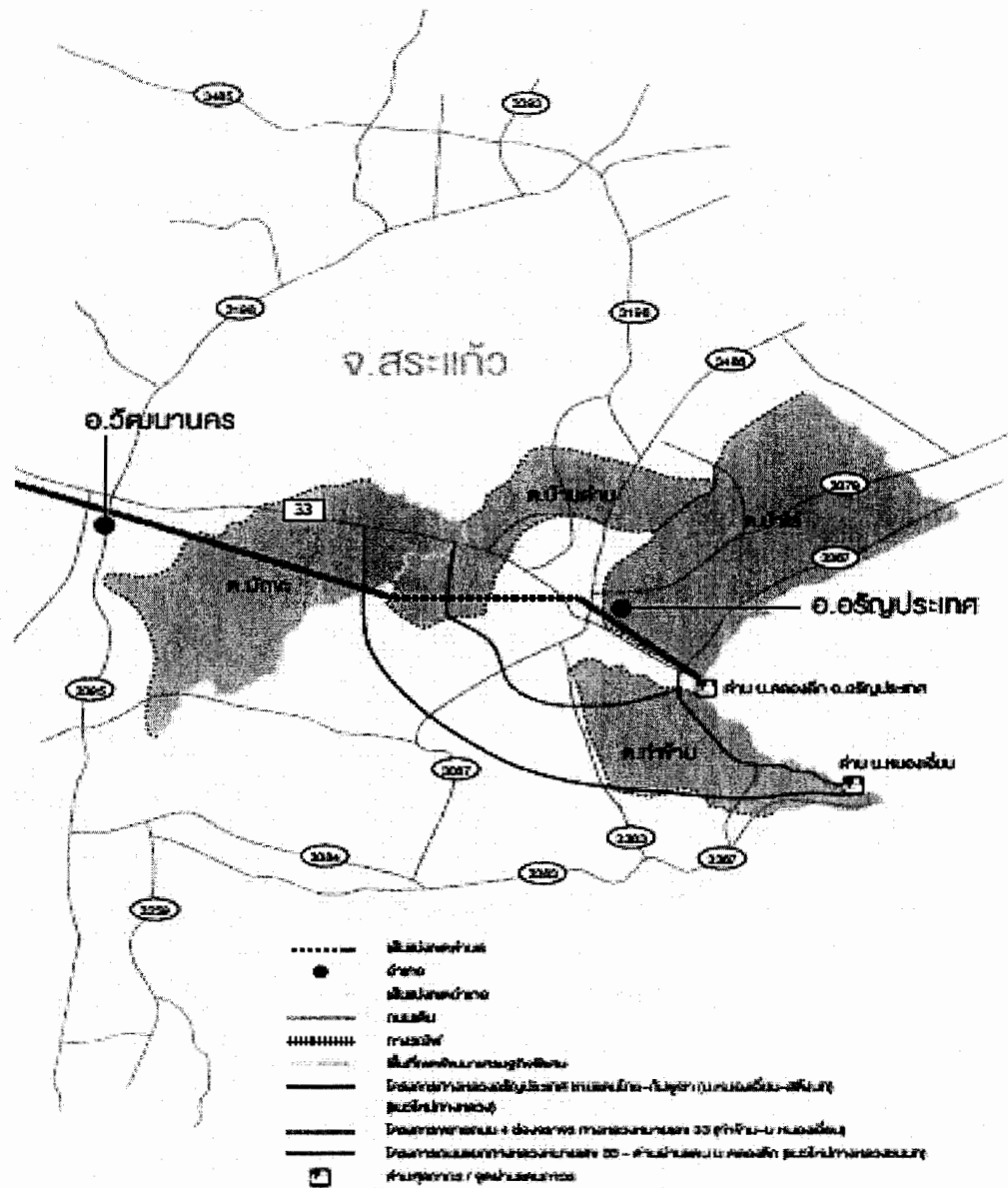
3.7.5 มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เต็มรูปแบบ

3.7.6 มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี

3.7.7 พื้นที่ข้างเคียงมีความพร้อมและศักยภาพสนับสนุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจ

พิเศษ

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว

ภาพที่ 3 เขตพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดสระแก้ว (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2558)

1. พื้นที่ 4 ตำบลใน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอศรีนุประเทศ อำเภอวัฒนานคร รวม 332 ตารางกิโลเมตร (207,500 ไร่)
2. ห่างจากกรุงเทพมหานคร 260 กิโลเมตร เดินทางโดยทางหลวงหมายเลข 304
3. ด้านชายแดนอรัญประเทศ เป็นจุดผ่านแดนถาวรเชื่อมต่อกับ จังหวัดบันเตียเมียนเจย

ประเทศกัมพูชา มีมูลค่าการค้าระหว่างไทย-กัมพูชาสูงที่สุด

ศักยภาพและโอกาส

1. เป็นพื้นที่ค้าส่งระหว่างประเทศและค้าปลีกที่มีศักยภาพสูงเนื่องจากอรัญประเทศ ตั้งอยู่ใกล้ท่าเรือแหลมฉบัง (ประมาณ 250 กิโลเมตร) และกรุงเทพฯ (ประมาณ 260 กิโลเมตร) อยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (GMS southern economic Corridor) ซึ่งเป็นช่องทางสำคัญของไทยในการขนส่งสินค้าไปยังพม่าและเวียดนามตอนใต้รวมทั้งสามารถร่วมดำเนินกิจการในลักษณะอุตสาหกรรมการผลิตร่วม (Co-production) กับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ปอยเปต-โอเนียง (กัมพูชา) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนจากนักลงทุนไทย เช่น โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า ก่อสร้างใส่เครื่องประดับซึ่งใช้แรงงานเข้มข้น
2. ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปที่ประเทศที่พัฒนาแล้วให้กับสินค้าที่ผลิตในประเทศที่กำลังพัฒนาโดยลดหรือยกเว้นภาษีนำเข้า ได้แก่ สินค้าที่อยู่ในกลุ่มได้รับสิทธิ (Generalized system of preferences: GSP)

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดสระแก้วแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้
อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

1. ทางหลวงหมายเลข 359 แยก ทางหลวงหมายเลข 304 (พนมสารคาม)-บรรจบ ทางหลวงหมายเลข 3 (สระแก้ว)
 2. ทางรถไฟแก่งคอย-คลองสิบเก้า-สุดสะพานคลองลึก
- ระยะเร่งด่วน**
1. ทางหลวงอรัญประเทศ-ชายแดนไทย-กัมพูชา (บ.หนองเอี่ยน-สตึงบต) ระยะทาง 22 กม.
 2. ทางหลวงหมายเลข 3366 และหมายเลข 3586 แยก ทางหลวงหมายเลข 33 (ท่าข้าม)-บรรจบ ทางหลวงหมายเลข 3511 (หนองเอี่ยน)

ระยะยาว

1. ถนนแยก ทางหลวงหมายเลข 33-ด่านบ้านคลองลึก
2. สถานีขนส่งจังหวัดสระแก้วสระแก้ว

ข้อมูลทั่วไปของอำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

อำเภออรัญประเทศเป็นอำเภอชายแดน ทางด้านตะวันออกของประเทศไทย มีแนวชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชาเดิมเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดกบินทร์บุรี ภายหลังถูกยุบ

รวมกับจังหวัดปราจีนบุรี (เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2468) ปัจจุบันเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นจังหวัด ที่ตั้งขึ้นมาใหม่ภายหลัง (เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536)

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภออรัญประเทศ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอวัฒนานครและอำเภอโคกสูง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ราชอาณาจักรกัมพูชา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ราชอาณาจักรกัมพูชาและอำเภอคลองหาด
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอคลองหาดและอำเภอวัฒนานคร

ประวัติอำเภออรัญประเทศ

อำเภออรัญประเทศ เป็นอำเภอที่มีความสำคัญที่สุดในจังหวัดสระแก้ว เดิมชื่อ บ้านหินแร่ ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น เมืองอรัญประเทศ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3) เมื่อ พ.ศ. 2393 ได้รับเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นอำเภอในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการไทย พ.ศ. 2476 มีขุนเข็มใจหาญเป็นนายอำเภอ โดยยุบวัฒนานครเดิมชื่อบ้านแขกเป็นกิ่งอำเภอขึ้นกับอำเภออรัญประเทศเดิมเชื่อกันว่าแท้จริงแล้วชาวอรัญประเทศเป็นกลุ่มไทยย้อ ชาวเวียงจันทน์หรือทำอุเทนที่อพยพมา หลังจากเจ้าพระยาราชสุภาวดี (สิงห์ สิงหเสนี) ยกทัพไปตีเมืองเวียงจันทน์เพื่อปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยชาวย้อได้อพยพมาอยู่ที่ดงอรัญ เขตบ้านสวาย (ต่อมาขยับขึ้นเป็นเมืองศรีโสภณ) ขณะนั้นกัมพูชาเป็นประเทศราชของสยาม ภายหลังกโยกย้ายเข้ามาในเขตอำเภออรัญประเทศ ที่ตั้งถิ่นฐานส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตตำบลคลองน้ำใส ตำบลเมืองไผ่ ตำบลท่าข้าม ตำบลผ่านศึก และในเขตเทศบาลเมืองอรัญประเทศ ยกเว้นในตลาดอำเภออรัญประเทศ

พื้นที่อำเภออรัญประเทศมีถนนโบราณสายหนึ่งตัดผ่านจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตกทางทิศเหนือหมู่บ้านอรัญประมาณ 400 เมตร มีคนเล่าต่อกันมาว่าเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นผู้สร้างไว้ ต่อมาจึงมีผู้ตั้งชื่อว่าถนนเจ้าพระยาบดินทรเดชา สันนิษฐานว่าถนนสายนี้เจ้าพระยาบดินทรเดชาคงสร้างขึ้นเมื่อคราวยกทัพกลับจากตีเขมรและญวน

อำเภออรัญประเทศ ได้ยกฐานะขึ้นจากกิ่งอำเภออรัญประเทศในปี พ.ศ. 2456 อาชีพหลักของคนในอำเภออรัญประเทศ ได้แก่ การค้าขายและเกษตรกรรม โดยนิยมปลูกแคนตาลูปเป็นจำนวนมาก

เมื่อ พ.ศ. 2473 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จนิวัติพระนครหลังจากเสด็จประพาสไต้หวัน เวียดนาม และอินโดนีเซีย โดยรถยนต์พระที่นั่งถึงอำเภออุบลราชธานี ได้ประทับบนสถานีรถไฟอุบลราชธานีประมาณ 30 นาที แล้วจึงเสด็จขึ้นประทับรถไฟขบวนพิเศษจากอุบลราชธานีเข้าพระนคร ในครั้งยังเป็นการปกครองในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ประชาชนที่มารับเสด็จจึงมีเฉพาะชาวอุบลราชธานีนั้น เนื่องจากการคมนาคมยังไม่สะดวก การติดต่อข่าวสารยังล่าช้า

พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จมาถวายผ้าพระกฐินส่วนพระองค์ ณ วัดหลวงอุบลราชธานี อำเภออุบลราชธานี เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2512 เสด็จพระราชดำเนินโดยเฮลิคอปเตอร์พระที่นั่งจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต จนกระทั่งเวลา 12.00 น. โดยประมาณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งจากค่ายสุรสิงหนาทถึงยังหน้าพระอุโบสถ ทรงถวายผ้าพระกฐิน มีประชาชนมาเฝ้ารับเสด็จชมพระบารมีนับหมื่น หลังจากนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จต่อไปยังนิคมสร้างตนเองคลองน้ำใสในเวลาประมาณ 13.30 น.

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกได้เป็น 3 ฤดูกาล

ฤดูร้อน เริ่มต้นแต่เดือนกุมภาพันธ์-เดือนเมษายน

ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-เดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน-เดือนมกราคม อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 27.5-28.78

องศาเซลเซียส

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภออุบลราชธานีประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 13 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลเมืองอุบลราชธานี ครอบคลุมพื้นที่ตำบลอุบลราชธานีทั้งตำบล
2. เทศบาลตำบลปากห้วย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปากห้วยทั้งตำบล
3. เทศบาลตำบลบ้านด่าน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านด่านทั้งตำบล
4. เทศบาลตำบลป่าไร่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลป่าไร่ทั้งตำบล
5. เทศบาลตำบลบ้านใหม่หนองไทร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านใหม่หนองไทรทั้งตำบล
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเมืองไผ่ทั้งตำบล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหันทราย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหันทรายทั้งตำบล
8. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองน้ำใสทั้งตำบล
9. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าข้ามทั้งตำบล

10. องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทับพริกทั้งตำบล
11. องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลผ่านศึกทั้งตำบล
12. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองสังข์ทั้งตำบล
13. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองทับจันทร์

ทั้งตำบล

การสาธารณสุข

1. โรงพยาบาลรัฐบาล 1 แห่ง โรงพยาบาลรัฐประเทศ
2. โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 1 แห่ง โรงพยาบาลค่ายสุรสิงหนาท
3. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ 1 แห่ง
4. สถานีอนามัย 16 แห่ง

แหล่งท่องเที่ยว

1. ปราสาทเขาน้อยสี่ชมพูเป็น โบราณสถานของชาติปราสาทเขาน้อยสี่ชมพูแห่งนี้ ยังปรากฏอยู่ในภาพสัญลักษณ์ประจำจังหวัดสระแก้วอีกด้วย
2. ปราสาทเมืองไผ่ โบราณสถานที่ก่อสร้างด้วยอิฐศิลาแลง ปัจจุบันพังทลายจนไม่มีเค้าโครงเดิมให้เห็น นับเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่และทรงคุณค่าอีกแห่งหนึ่ง
3. ตลาดชายแดนบ้านคลองลึก (ตลาดโรงเกลือ) ตลาดชายแดนไทย-กัมพูชา ที่มีสินค้าจำหน่ายมากมาย เช่น เสื้อผ้า เครื่องทองเหลือง กระเป๋าด้วยขามต่าง ๆ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรสาน เป็นต้น
4. วัดอนุบรรพต สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นวัดที่มีอุโบสถสวยงามและลักษณะแปลกกว่าอุโบสถทั่วไป คือสร้างเป็นฐานรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส หลังคาทรงไทยยอดแหลมสูง ตกแต่งสวยงาม
5. ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ศาลหลักเมืองที่สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2375 เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนในจังหวัดสระแก้ว
6. ประตูกุ้ยอรัญประเทศ สร้างเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2482 โดย

กรมยุทธโยธาทหารบก

ได้ระดมกำลังทหารช่างทำการสร้างทั้งกลางวันและกลางคืนตลอด 24 ชั่วโมง แล้วเสร็จภายใน 29 วัน เสร็จเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2482 ประตูทางผ่านเข้าออกไทย-กัมพูชา ที่ตั้งอยู่ระหว่างพรมแดนไทย-กัมพูชา ติดกับเมืองปอยเปต ประตูแห่งนี้ถูกปิดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2518 ปัจจุบันได้เปิดพรมแดน ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 ทำให้ประชาชนชาวไทยและกัมพูชา เดินผ่านเข้าออกหากันได้

7. สถานีรถไฟรัฐประเทศ สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2469 เป็นสถานีแห่งประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นเป็นสถานที่ร่วมสมัยในยุครถจักรไอน้ำเฟื่องฟูจนถึงรถจักรหัวลากดีเซล หลักฐานที่ยังคงหลงเหลือคือหอเหล็กเดิมนี้ให้หัวรถจักรในบริเวณใกล้เคียงกันไม่ไกลนัก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุพา จุลศิริวัฒนวงศ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจต่อโครงการแก้ไขปัญหาค่าความยากจน (กข.คจ.) ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับสูง รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง การบริหารงานของคณะกรรมการในการดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาค่าความยากจน (กข.คจ.) มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ในเรื่องการรับคืนเงินยืมจากครัวเรือนเป้าหมาย สำหรับผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาค่าความยากจน (กข.คจ.) ของหัวหน้าครัวเรือนที่ยืมเงินไปประกอบอาชีพ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจต่อโครงการแก้ไขปัญหาค่าความยากจน (กข.คจ.) อยู่ในระดับสูง โดยในเรื่องการติดตามให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่และความคิดเห็นของหัวหน้าครัวเรือนต่อการเข้าร่วมโครงการแก้ไขปัญหาค่าความยากจน (กข.คจ.) มีประโยชน์พอสมควร จำนวนเงินที่กู้ยืมต่อครัวเรือนมีความเหมาะสมดีแล้ว

จากการสำรวจของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2553) ศึกษาเรื่อง “ความพร้อมและความเข้าใจของผู้ประกอบการไทยต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ เออีซี” พบว่ามีผู้ประกอบการเข้าใจการเป็นเออีซีเพิ่มขึ้น 5.10% จากปี 52 ซึ่งถือว่าน้อยมากส่วนเมื่อแยกกลุ่มธุรกิจที่เข้าใจเออีซี พบว่าเกษตรกรไม่รู้จักและไม่เข้าใจเออีซีถึง 100% ภาคอุตสาหกรรมไม่เข้าใจ 82.90% และภาคบริการไม่เข้าใจ 74.80% โดยประเด็นที่ยังไม่มีความเข้าใจ ได้แก่ การเปิดเสรีภาคบริการมาตรฐานสินค้าร่วมของอาเซียนกรอบการลดอัตราภาษีศุลกากรหรือการเปิดเสรีการค้าสินค้าและการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือส่วนในด้านความพร้อมของธุรกิจไทยกับการแข่งขันในเออีซีนั้น ผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก (เอสเอ็มอี) มีความพร้อม 59.40% ไม่พร้อม 40.60% ขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่ พร้อม 72.80% ไม่พร้อม 27.20% โดยปัจจัยที่ทำให้ไม่พร้อม ได้แก่ ธุรกิจมีทุนจำกัด เข้าถึงเงินทุนยาก และอัตราดอกเบี้ยสูงและในขณะเดียวกัน จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นพบว่า หน่วยงานภาครัฐที่เป็นฝ่ายนโยบายและฝ่ายสนับสนุนการลงทุนของเอกชน มีจำนวนไม่น้อยที่ขาดความเข้าใจ และไม่ตื่นตัวต่อการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จะตามมาอีกเป็นจำนวนมาก

ชนาลักษณ์ ตฤณวร (2545, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
3. เพื่อศึกษาหาข้อเสนอแนะ แนวทางในการประชาสัมพันธ์และอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาการวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเลือกจากประชาชนที่มีที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 275 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และสถิติไคสแควร์ ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยผลการศึกษา พบว่า

1. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอยู่ในระดับปานกลางสำหรับการศึกษาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้านปัจจัยส่วนบุคคลอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
2. ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของประชาชนกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
3. ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์โดยต่อเนื่องทั้งในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ด้วย โดยสื่อต่าง ๆ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ การจัดรายการวิทยุ สื่อโฆษณาทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์

มานิตย์ วานิชวัตถาวร (2545) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และปัญหาการละเมิดเกี่ยวกับสิทธิอันพึงควรได้รับตามกฎหมายของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นลูกจ้างที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวน 388 คน พบว่า ความรู้ความเข้าใจของลูกจ้างเกี่ยวกับสิทธิอันพึงควรได้รับตามกฎหมายในภาพรวมมากถึงร้อยละ 58.00 มีความเข้าใจในระดับปานกลาง และพบว่าไม่มีลูกจ้างคนใดเลยที่ไม่มีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิอันพึงควรได้รับตามกฎหมายส่วนเรื่องของปัญหาในการละเมิดสิทธิของลูกจ้างในภาพรวมมากถึงร้อยละ 70.10 และพบว่าความรู้ ความเข้าใจของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง เกี่ยวกับสิทธิตามกฎหมายมีความแตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ และวุฒิการศึกษา จึงควรส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิอันพึงควรได้รับตามกฎหมาย แก่ผู้ที่เป็นลูกจ้างในโรงงาน โดยใช้สื่อที่เข้าใจง่าย ๆ และให้มีการรับโดยทั่วถึงกันด้วย โดยให้หน่วยงานภาครัฐหรือ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปตรวจสอบในสถานประกอบการเกี่ยวกับเรื่องของการละเมิดสิทธิของลูกจ้าง

บุษย์ จิระปัทมะ (2545) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี 2540: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ในเรื่องบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ. 2540 เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา วิธิดำเนินการศึกษา เป็นการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่างเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย จำนวน 500 คน ผลการศึกษาวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายในเรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาโดยรวมในระดับสูง
2. ศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพภูมิหลังของประชากรตัวอย่างกับระดับของความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ. 2540 จำแนกในด้านรัฐสภา ด้านการแต่งตั้ง และด้านการถอดถอน พบว่า สภาพภูมิหลังของประชากรตัวอย่างในเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายในส่วนที่มีความแตกต่างกันคือ เพศและอายุ ส่วนสภาพภูมิหลังที่ไม่แตกต่างกัน คือ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พัฒนพงศ์ ชุมณี (2547) ศึกษาเรื่อง ความรู้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ของผู้ใช้แรงงาน ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 384 คน พบว่า เพศชายและเพศหญิง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 25-30 ปี มีการศึกษาสูงสุดในระดับต่ำกว่า ปวช. เป็นโสด ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการประเภทโรงแรม ร้อยละ 72.40

ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ในระดับมาก ทำงานเกิน 8 ชั่วโมง สำหรับสาเหตุที่ผู้ใช้แรงงานทำงานเกินวันละ 8 ชั่วโมง เพราะเป็นงานต่อเนื่อง หรืองานหายาก และได้รับค่าจ้างเพิ่มกว่าปกติรวมทั้งมีวันหยุดอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่หากมีการทำงานในวันหยุดที่สำคัญตามประเพณีจะไม่ได้รับค่าจ้างเพิ่ม แต่ได้รับวันหยุดชดเชยแทนด้านสวัสดิการนายจ้างจัดให้มีความกลมกลืนกำหนด ได้แก่

การจัดให้มีห้องน้ำ สถานที่ทำงานอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีฝุ่น เสียงไม่ดัง ยกเว้นการตรวจร่างกายประจำปี ที่ไม่ได้จัดให้มี และลูกจ้างก็ไม่ได้เรียกร้องส่วนในด้านสิทธิประโยชน์พบว่า ลูกจ้างบางส่วนถูกไล่ออกโดยไม่มีความผิด และไม่ได้รับค่าชดเชย ส่วนสาเหตุที่ผู้ใช้แรงงานยินยอมให้นายจ้างเอาเปรียบ เพราะไม่อยากถูกไล่ออก ไม่อยากเปลี่ยนงาน และไม่รู้จะไปขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด

วิทยา กาแก้ว (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 (3) ศึกษาสาเหตุที่ทำให้ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ความเชื่อมั่น 91% โดยใช้สูตรยามานะ (Yamane, 1973, p. 728) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 121 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 อยู่ในระดับปานกลาง

1. เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 ส่วนอาชีพและรายได้ ไม่มี ความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552
2. สาเหตุที่ทำให้ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ประชาชนไม่มีความรู้หรือไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 ดังนั้น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรเร่งหามาตรการหรือส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 เช่น มีการจัดการด้านสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายช่องทางมากขึ้น มีการจัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อฝึกอบรมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 เป็นต้น

จากศูนย์วิจัยเอแบคโพลล์ (2555) ศึกษาเรื่อง ประชาชนยัง ไม่มีความเข้าใจกลุ่มประเทศอาเซียนคำสำคัญพื้นฐานเศรษฐกิจดีพอ จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มี อายุ 18 ปีขึ้นไป ใน 12 จังหวัดของประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี ชลบุรี นครราชสีมา อุตรดิตถ์ กาฬสินธุ์ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอนนครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ ภูเก็ต และสงขลา จำนวน 2,539

ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 1-29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมาโดยเมื่อสอบถามถึง ความรู้ความเข้าใจต่อจำนวนกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 60.90 ไม่ทราบว่ามีการมีประเทศ และตอบผิดในขณะที่ร้อยละ 39.10 ทราบและสามารถระบุได้ถูกต้อง คือ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

นอกจากนี้ เมื่อสอบถามกลุ่มคนที่เข้าใจผิดเกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 56.60 เข้าใจว่าประเทศจีนอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน ในขณะที่เกินกว่าครึ่ง หรือร้อยละ 52.30 เข้าใจว่าประเทศญี่ปุ่นอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน และจำนวนมากหรือร้อยละ 41.70 เข้าใจว่าประเทศอินเดียอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วย

เมื่อสอบถามว่าทราบความหมายของคำว่า “อัตราเงินเฟ้อ” หรือไม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 77.60 ไม่ทราบว่า “อัตราเงินเฟ้อ” หมายถึงอะไรในขณะที่มีเพียงร้อยละ 22.40 ทราบว่า “อัตราเงินเฟ้อ” หมายถึงอะไรและเมื่อถามต่อถึงความหมายของ “จีดีพี” พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 94.00 ไม่ทราบว่า “จีดีพี” คืออะไร มีเพียงร้อยละ 6.00 เท่านั้น ที่ทราบว่า “จีดีพี” คืออะไร

ที่น่าเป็นห่วง คือ ส่วนใหญ่หรือเกินกว่าร้อยละ 90 ไม่รู้จักองค์กรพัฒนาระหว่างประเทศ โดยร้อยละ 97.50 ระบุไม่รู้จักธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB) ร้อยละ 95.20 ระบุไม่รู้จัก เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ร้อยละ 91.80 ระบุไม่รู้จักธนาคารโลก (World Bank) และร้อยละ 91.30 ระบุไม่รู้จักกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เป็นต้น

สรุปลักษณะ (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้และความคิดเห็นของประชาชน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีต่อโครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ศึกษาความคิดเห็นต่อโครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ของประชาชนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี และนำผลการวิจัยเข้าสู่เวทีประชาชนตำบลบ้านเก่า เพื่อประโยชน์ ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับโครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนจากประชาชนตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีสถานภาพทางสังคม จำนวน 38 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีสถานภาพทางสังคม จำนวน 331 คน รวมทั้งสิ้น 369 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคกำลังสอง ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับการรับรู้โครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ โครงการ “ทวายุ” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของ
กลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับมาก

3. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โครงการ “ทวายุ” เขตเศรษฐกิจพิเศษ
ชายแดนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า อายุ รายได้ประจำ/ เดือน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โครงการ
“ทวายุ” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วน เพศ อาชีพ
การศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน สถานภาพทางสังคม และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับ
การเป็นชาวตำบลบ้านเก่าไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้โครงการ “ทวายุ” เขตเศรษฐกิจพิเศษ
ชายแดน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ “ทวายุ”
เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ รายได้ประจำ/ เดือน อาชีพ การศึกษา
สถานภาพทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ “ทวายุ” เขตเศรษฐกิจพิเศษ
ชายแดน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เพศ และความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับ
การเป็นชาวตำบลบ้านเก่า มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ “ทวายุ” เขตเศรษฐกิจ
พิเศษชายแดนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน
ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ “ทวายุ” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ตารางที่ 3 สรุปความสัมพันธ์ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา

ชื่อผู้วิจัย	เพศ	อายุ	รายได้	ระดับการศึกษา	อาชีพ
วิทยา กาแก้ว (2552)	✓	✓	-	✓	-
บุษย์จิระ ปัทมะ (2545)	✓	✓	-	-	-
ชนาถกษณ์ ตฤนวรร (2545)	✓	✓	✓	-	✓

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย “ความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในพื้นที่อำเภอรัฐประเศ จังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย 4 เทศบาล และ 9 องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 86,521 คน (สำนักบริหารงานทะเบียนกรมการปกครอง, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2553, หน้า 133-134) ดังนี้ โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น ที่ 0.05 จากประชากรในสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยให้ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรที่จะศึกษา

e = ค่าความเชื่อมั่น 0.05

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ขนาดตัวอย่างสถานประกอบการ} &= \frac{86,521}{1 + 86,521(0.05)^2} \\ &= 398.16 \quad \text{คน} \\ n &= 399 \quad \text{คน} \end{aligned}$$

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรมาแล้ว รวมทั้งสิ้น 399 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ เพื่อให้สะดวกในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ 400 คน และผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยเป็นการกำหนด สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างกับประชากร ที่ใช้ในการวิจัยดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. เทศบาลเมืองอรัญญประเทศ	16,266	76
2. เทศบาลตำบลบ้านด่าน	4,843	22
3. เทศบาลตำบลปากห้วย	6,924	32
4. เทศบาลตำบลป่าไร่	6,404	28
5. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำใส	5,437	26
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไผ่	4,386	20
7. องค์การบริหารส่วนตำบลหันทราย	5,644	26
8. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม	4,872	22
9. องค์การบริหารส่วนตำบลทับพริก	3,695	17
10. องค์การบริหารส่วนตำบลผ่านศึก	6,607	31
11. เทศบาล บ้านใหม่หนองไทร	9,656	46
12. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทับจันทร์	4,744	22
13. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสังข์	7,043	32
รวม	86,521	400

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple sampling) การเลือกผู้ตอบแบบสอบถาม ในเขตอำเภออรัญญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้วิธีการจับสลาก (Lottery method)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล สำหรับศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถามที่ใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร และเว็บไซต์ต่าง ๆ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ โดยคำถามในส่วนนี้จะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้ของประชาชนก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยคำถามในส่วนนี้จะเป็นคำถามแบบวัดความรู้ จำนวน 20 ข้อ

ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ระหว่าง “ใช่” กับ “ไม่ใช่” โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก	หมายถึง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน
ตอบผิด	หมายถึง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	0	คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ศรุตี สกุลรัตน์ นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านอินโดจีนศึกษา

3.2 นายณัฐชัย นำพูลสุขสันต์ นายอำเภออรัญประเทศ

3.3 ดร.จักรชัย สือประเสริฐสิทธิ อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of item objective congruence หรือ IOC) โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ส่วนที่มีค่าน้อยกว่า 0.5 นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอวัฒนานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหา

ค่าความเชื่อมั่น KR -20 ได้ค่าความเที่ยงหรือ ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.716 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไปได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ลงพื้นที่ตามเทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ เพื่อแจกแบบสอบถาม
2. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไป จำนวน 400 ชุด

โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคือมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย และการหาค่าสถิติในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน

โดยได้เลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลระดับความรู้ของประชาชนก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ Independent samples (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการ Sheffe นำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

เกณฑ์การแปลผล

เกณฑ์การแปลผลความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตอำเภอรัฐประเทส จังหวัดสระแก้ว ก่อนนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

การศึกษาของความรู้ความเข้าใจมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

1. ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

2. ตอบถูก ได้ 1 คะแนน

ข้อ 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 20 ตอบว่า “ใช่”

ข้อ 2, 4, 6, 11, 14, 15, 19 ตอบว่า “ไม่ใช่”

เกณฑ์การวัดความรู้ได้แบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ โดยอิงเกณฑ์ของ Bloom (Bloom, 1965 อ้างถึงใน กัมธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง, 2550, หน้า 40) ดังนี้

คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (16-20 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ระดับสูง

คะแนนร้อยละ 60-79 (12-15 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ระดับปานกลาง

คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60 (0-11 คะแนน) หมายถึง มีความรู้ระดับต่ำ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัย “ความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ตอนที่ 3 ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	186	46.50
หญิง	214	53.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.50 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.50

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ปี	64	16.00
31-40 ปี	90	22.50
41-50 ปี	186	46.50
51 ปีขึ้นไป	60	15.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีกลุ่มอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.50

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	22	5.50
ประถมศึกษาปีที่ 6	64	16.00
มัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช.	134	33.50
ปวส./ อนุปริญญา	81	20.25
ปริญญาตรีขึ้นไป	99	24.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ ปวช. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.75

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	15	3.75
รับจ้างทั่วไป	172	43.00
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	105	26.25
ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงานบริษัทเอกชน	49	12.25
ค้าขาย	59	14.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.25

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
5,001-10,000 บาท	67	16.75
10,001-15,000 บาท	171	42.75
15,001-20,000 บาท	85	21.25
20,001-30,000 บาท	44	11.00
30,001 บาทขึ้นไป	33	8.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.75 รองลงมาคือ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.25

ตอนที่ 2 ความรู้ของประชาชนความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
ด้านความรู้ทั่วไป	400	0	400	1
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึงพื้นที่ที่รัฐบาลกำหนดขึ้นตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ	(100.00)	(0.00)	(100.00)	
การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนชาวต่างชาติเท่านั้น	53	347	400	15
ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทยมีจำนวน 10 แห่ง	(13.25)	(86.75)	(100.00)	
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วตั้งในพื้นที่ ตำบลฝักขะ อำเภอวัฒนานคร ตำบลป่าไร่ ตำบลบ้านด่าน และตำบลพากห้วย อำเภออรัญประเทศ	121	279	400	14
สิทธิประโยชน์ในการลงทุนอุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งตามเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีจำนวนทั้งหมด 13 อุตสาหกรรม	(30.25)	(69.75)	(100.00)	
	276	124	400	9
	(69.00)	(31.00)	(100.00)	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
อุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่ได้รับสิทธิ ประโยชน์ในการจัดตั้งตามเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมีจำนวน ทั้งหมด 10 อุตสาหกรรม	276	124	400	9
กลุ่มอุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สูงสุด 8 ปี (จำกัดวงเงินไม่เกินร้อยละ 100)	(69.00)	(31.00)	(100.00)	
ส่งเสริมและอำนวยความสะดวก ในการประกอบธุรกิจ ตลอดจนสร้าง เครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนา	348	52	400	6
อุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า เครื่องจักร	(87.00)	(13.00)	(100.00)	
ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า วัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก	367	33	400	3
การให้บริการเบ็ดเสร็จ (One stop service: OSS)	(91.75)	(8.25)	(100.00)	
ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนเน้น การให้บริการเฉพาะด้านการค้า และการลงทุนเท่านั้น	367	33	400	3
	184	216	400	12
	(46.00)	(54.00)	(100.00)	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทุกเขตต้องมีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One stop service: OSS) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน	365	35	400	4
ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้านการลงทุน ให้บริการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ	(91.25)	(8.75)	(100.00)	
ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบ ฐานข้อมูลเพื่อประกอบการดำเนินธุรกิจในเขต ฯ และข้อมูลการติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	400	0	400	1
มาตรการสนับสนุนแรงงานต่างด้าว อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับหรือไม่เกิน 30 วัน	(100.00)	(0.00)	(100.00)	
รัฐบาลไม่สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว	215	185	400	10
ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไม่อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย ทั้งผู้ชำนาญการ และแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ	(53.75)	(46.25)	(100.00)	
	305	95	400	8
	(76.25)	(23.75)	(100.00)	
	198	202	400	11
	(49.50)	(50.50)	(100.00)	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อความ	ความรู้		รวม (ร้อยละ)	อันดับ
	ตอบถูก	ตอบผิด		
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ควรมีการพัฒนาคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว	399 (99.75)	1 (0.25)	400 (100.00)	2
รัฐบาล จะอำนวยความสะดวก ในการจัดตั้งสถานพยาบาล สถานศึกษา ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	352 (88.00)	48 (12.00)	400 (100.00)	5
ผู้ประกอบการ ที่เป็นคนต่างด้าว ไม่สามารถถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ที่ตั้งอยู่ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	400 (100.00)	0 (0.00)	400 (100.00)	1
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดให้ มีการพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรแห่งใหม่ บริเวณบ้านหนองเอี่ยน ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ	400 (100.00)	0 (0.00)	400 (100.00)	1

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
สระแก้ว ในเรื่อง (1) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึงพื้นที่ที่รัฐบาลกำหนดขึ้นตามกฎหมาย เพื่อ
ประโยชน์ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์
แก่การเศรษฐกิจของประเทศ, (2) ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้านการลงทุนให้บริการระบบฐานข้อมูล
สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
กฎระเบียบ ฐานข้อมูลเพื่อประกอบการดำเนินธุรกิจในเขต ฯ และข้อมูลการติดต่อหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง, (3) ผู้ประกอบการ ที่เป็นคนต่างด้าวไม่สามารถถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในเขตนิคม
อุตสาหกรรม ที่ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ, (4) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดให้มีการพัฒนา
จุดผ่านแดนถาวรแห่งใหม่บริเวณบ้านหนองเอี่ยน ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ มากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 100 อันดับ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษควรมี

การพัฒนาคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 99.80 อันดับ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร คิดเป็น ร้อยละ 91.8

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ในประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนต่างชาติเท่านั้น น้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 13.30 อันดับ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่าเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ตั้งในพื้นที่ ตำบลฝักชะ อำเภอดงนาคร ตำบลป่าไร่ ตำบลบ้านด่าน และตำบลปากห้วย อำเภอรัฐประเศ คิดเป็นร้อยละ 30.30 อันดับ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่า ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ในประเทศไทยมีจำนวน 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 45.80

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ของประชาชนก่อนนโยบาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สูง (16-20 คะแนน)	267	66.75
ความรู้ปานกลาง (12-15 คะแนน)	81	20.25
ความรู้ต่ำ (0-11 คะแนน)	52	13.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับสูง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.75รองลงมาคือ มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.25 และอันดับสุดท้าย คือ มีความรู้อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	186	15.75	2.46	6.72	.00
หญิง	214	14.09	2.47		
รวม	400				

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตามเพศ พบว่า ค่า Sig = .00 ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	124.82	3	41.61	6.43	.00
ภายในกลุ่ม	2561.89	396	6.47		
รวม	2688.71	399			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 13 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่า

ค่า $F = 6.43$, $Sig = .00$ ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ $.05$ ดังนั้น ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความรู้
 ต่อก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$
 และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 14 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของความรู้ต่อก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
 สระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีช่วงอายุต่างกัน

ช่วงอายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	13.97		-0.46	-1.44*	-0.79
31-40 ปี	14.43			-0.98*	-0.33
41-50 ปี	15.41				0.65
51 ปีขึ้นไป	14.76				

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 14 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ
 ทดสอบของ Scheffe พบว่า 1) ประชาชนที่มี อายุ ไม่เกิน 30 ปี มีความรู้ต่อก่อน นโยบายเขตพัฒนา
 เศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มี อายุ 41-50 ปี โดยประชาชนที่มี อายุ
 ไม่เกิน 30 ปี มีความรู้ต่อก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว น้อยกว่า ประชาชนที่มี อายุ
 41-50 ปี 2) ประชาชนที่มี อายุ 31-40 ปี มีความรู้ต่อก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
 แตกต่างกับ ประชาชนที่มี อายุ 41-50 ปี โดยประชาชนที่มี อายุ 31-40 ปี มีความรู้ต่อก่อน นโยบาย
 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว น้อยกว่า ประชาชนที่มี อายุ 41-50 ปี

ตารางที่ 15 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้
 ของประชาชนต่อก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มี
 ระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	140.38	5	35.10	5.44	.00
ภายในกลุ่ม	2546.33	395	6.45		
รวม	2686.71	399			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 15 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ค่า $F = 5.44$, Sig. = .00 ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้นประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วระหว่างกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า ประถม ศึกษา	ประถม ศึกษาปีที่ 6	มัธยมศึกษา ปีที่ 3/ ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่าประถมศึกษา	15.22		-0.56	0.74	-0.21	0.98
ประถมศึกษาปีที่ 6	15.78			1.30*	0.35	1.54
มัธยมศึกษา ปีที่ 3/ ปวช.	14.48				-0.95*	0.24
ปวส./ อนุปริญญา	15.43					1.19*
ปริญญาตรี	14.24					

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 16 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe' พบว่า 1) มีความแตกต่าง ประชาชนที่มีการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มี การศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช. โดย ประชาชนที่มีการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่า ประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช. 2) ประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช. มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา โดยประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช. มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว น้อยกว่า ประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญาประชาชนที่มีการศึกษา ปวส./ อนุปริญญา มีความรู้ก่อนนโยบายเขต

พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษาปริญญาตรี โดยประชาชนที่มีการศึกษาปวส./อนุปริญญา มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 17 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	299.66	4	74.92	12.40	.00
ภายในกลุ่ม	2387	395	6.04		
รวม	93.80	399			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 17 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ค่า $F = 12.40$ Sig. = .00 ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชนผู้ชำระภาษีที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความแตกต่างรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
สระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงาน บริษัทเอกชน	ค้าขาย
เกษตรกร	15.80		0.19	1.13	1.31	2.68*
รับจ้างทั่วไป	15.61			0.94*	1.12*	2.49*
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	14.67				0.18	1.55*
ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงาน บริษัทเอกชน	14.49					1.37*
ค้าขาย	13.12					

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 18 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe พบว่า 1) ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย โดยประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มากกว่า ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย 2) ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงานบริษัทเอกชน และค้าขาย โดย ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่า ประชาชนที่มีอาชีพ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงานบริษัทเอกชน และค้าขาย

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่า ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย

ตารางที่ 19 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ต่อ
นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	607.43	4	151.86	28.85	.00
ภายในกลุ่ม	2079.28	395	5.26		
รวม	2686.71	399			

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 19 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อเปรียบเทียบกับความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ยความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
ต่างกัน พบว่า ค่า $F = 28.85$ Sig = .00 ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้น ประชาชน
ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ต่อได้ผลการวิเคราะห์
ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
สระแก้ว ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,000- 20,000 บาท	20,001- 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
5,001-10,000 บาท	15.03		-1.09*	1.31*	2.13*	1.45*
10,001-15,000 บาท	16.12			2.40*	3.22*	2.54*
15,000-20,000 บาท	13.72				0.81	0.14
20,001-30,000 บาท	12.90					-0.68
30,001 บาทขึ้นไป	13.58					

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 20 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ Scheffe พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท, 15,000-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท, และ 30,001 บาทขึ้นไป โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว น้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท แต่น้อยกว่า 15,000-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท, และ 30,001 บาทขึ้นไป

ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท, และ 30,001 บาทขึ้นไป โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่า ประชาชนที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท, และ 30,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 21 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความรู้ของประชาชนที่มีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

สมมติฐาน	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกัน	✓	
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกัน	✓	
3. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกัน	✓	
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกัน	✓	
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกัน	✓	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย “ความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ ทำการศึกษาจากประชาชนจำนวน 400 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 41-50 ปี โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช. มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความรู้อยู่ในระดับสูง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.78 รองลงมาคือ มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.75 และอันดับสุดท้ายคือ มีความรู้ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ

ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ แตกต่างกัน มีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผล

1. จากศึกษาความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว พบว่าประชาชนมีความรู้ในระดับความรู้สูง คิดเป็นร้อยละ 66.80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรรุณี วงศ์สกุล (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการรับรู้โครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ของประชาคมตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ศึกษาความคิดเห็นต่อโครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ของประชาคมตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี และนำผลการวิจัยเข้าสู่เวทีประชาคมตำบลบ้านเก่า เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับโครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนจากประชาคมตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีสถานภาพทางสังคม จำนวน 38 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีสถานภาพทางสังคม จำนวน 331 คน รวมทั้งสิ้น 369 คน พบว่า ระดับการรับรู้โครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศูนย์วิจัยเอแบคโพลล์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “ประชาชนยังไม่มี ความเข้าใจกลุ่มประเทศอาเซียนสำคัญพื้นฐานเศรษฐกิจดีพอ” จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ใน 12 จังหวัดของประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี ชลบุรี นครราชสีมา อุตรดิตถ์ กาฬสินธุ์ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ ภูเก็ต และสงขลา จำนวน 2,539 ตัวอย่าง โดยเมื่อสอบถามถึงความรู้ความเข้าใจต่อจำนวนกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 60.9 ไม่ทราบว่ามียี่ประเทศ และตอบผิดในขณะที่ร้อยละ 39.1 ทราบ และสามารถระบุได้ถูกต้อง คือ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ทั้งนี้เพราะเนื่องจากประชาชนในท้องถิ่น อำเภออรัญประเทศ มีความตื่นตัวในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการในการประกาศเขตพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งที่ได้ผลประโยชน์และเสียผลประโยชน์ จึงทำให้ประชาชนติดตามข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้น อีกทั้ง รัฐบาลได้ทำโครงการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลประชาชน ทั้งระดับประเทศ ไปจนถึงระดับท้องถิ่น ผ่านทางสื่อต่าง ๆ และทั้งยังให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปให้ความรู้และทำความเข้าใจในระดับหมู่บ้านอีกด้วย จึงทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ แตกต่างกัน มีความรู้ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สามารถอภิปรายผลดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว จำแนกตาม เพศ พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความรู้ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายเป็นหัวหน้าครอบครัว และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากเพศชาย โดยส่วนมาก จะมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับชุมชนมากกว่าเพศหญิง เพราะเพศชายจะถือว่าเป็นตัวแทนในระดับครัวเรือนที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายที่จะมีผลกระทบต่อครัวเรือนที่ตนเองดูแลอยู่ โดยที่เพศหญิงมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะสนใจในเรื่องของการเมืองหรือผลประโยชน์ส่วนรวม

2.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว จำแนกตาม ระดับอายุ พบว่าประชาชนที่มีระดับอายุต่างกันมีความรู้ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อายุ ที่อยู่ในวัยทำงาน จะมีความสนใจในเรื่องนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมากกว่าวัยหนุ่มสาว เนื่องจากผู้ที่มีอายุในวัยทำงานดังกล่าว จะมีส่วน ได้มีส่วนเสียมากกว่าผู้ที่มีอายุในช่วงไม่เกิน 30 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยของการเริ่มทำงานในช่วงแรก แต่ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ส่วนมากจะมีประสบการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มากกว่า จึงทำให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้มากกว่า และสนใจถึงข้อมูลเพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์ส่วน ได้ส่วนเสียของตน ว่ามีผลประโยชน์หรือผลเสียมากกว่ากัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นที่ที่มีผลโดยตรงก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ในนอกเขตตัวเมืองอรัญประเทศ ซึ่งผู้ที่ครอบครองที่ดิน จะเป็นผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ และผู้คนเหล่านี้เองที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จึงทำให้ผู้คนเหล่านี้มีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้หรือข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่าคนที่อยู่ในเขตเมืองเพราะว่ามีส่วน ได้ส่วนเสียน้อยกว่า

2.4 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว จำแนกตาม อาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้ก่อน นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรและรับจ้างทั่วไปมีที่ดินอยู่ในพื้นที่อยู่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น จึงทำให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างทั่วไป มีความสนใจ

ต่อการเปลี่ยนแปลงของนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว เพราะมีผลกระทบต่ออาชีพและรายได้โดยตรง ทั้งนี้ ตั้งแต่ ราคาที่ดิน ค่าจ้าง หรือแรงงานที่จะเกิดการจ้างงานในอนาคต

2.5 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,000-15,000 บาท ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป ซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มากกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาความรู้ของประชาชนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ ถึงจะมีความรู้ก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว อยู่ในระดับสูงก็จริง แต่พบว่า การรับรู้ข้อมูลยังไม่ทั่วถึง มีเพียงประชาชนบางกลุ่มเท่านั้น ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ เนื่องจากมีส่วนได้ส่วนเสียต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ที่มีที่ดินในครอบครอง ซึ่งมีผลกระทบโดยตรง เนื่องจากที่ดินที่อยู่ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนั้น จะมีราคาเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัวมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้บุคคลดังกล่าวมีความต้องการหรือความสนใจในข้อมูลข่าวสาร มากกว่าคนที่อยู่ในเมือง เพราะว่า ผู้คนที่อยู่ในเมือง ได้รับผลกระทบน้อยกว่าประชาชนที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยตรง ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอว่า ควรให้หน่วยงานของรัฐ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง ทั้งผู้ที่มีผลกระทบโดยตรง และผู้ที่ผลกระทบน้อยลงมา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนเกิดความสับสนก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

2. จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีก่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น อําเภออรัญประเทศ ควรจะส่งบุคลากรเข้าไปยังประชาชน เพื่อทำความเข้าใจต่อประชาชนในเรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องและเข้าถึงข้อมูลที่แท้จริงให้ได้มากที่สุด และยังคงส่งเสริมในเรื่องการประชาสัมพันธ์ ให้ครอบคลุมมากกว่าที่ทำในปัจจุบัน โดยอาจจะทำเป็นวารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์

ที่เกี่ยวกับนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว หรืออาจจะประสานงานกับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วว่าเพราะเหตุใดจึงแตกต่างกัน

2. จากการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาในด้านความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วเพียงด้านเดียว การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาประสิทธิภาพของการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนในพื้นที่ ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยอย่างไร

บรรณานุกรม

- กันธิกา ทวีรอด และตรีทิพย์ อนงค์ทอง. (2550). *ความรู้และการปฏิบัติตนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ที่มารับบริการที่คลินิกโรคเบาหวาน ศูนย์สุขภาพชุมชน สถานีอนามัยหัวโพ ตำบลหัวโพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) (2558). *การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ieat.go.th/>
- การพาณิชย์. (2545). *การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ*. เข้าถึงได้จาก http://www.moc.go.th/thai/dbe/bilateral/speech/grp_eco.htm
- เกสร โสภโณวงศ์. (2541). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการดำเนินงานกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ เพื่อการผลิตในนิคมสร้างตนเองพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชนาลักษณ์ ตฤณว. (2545). *ความรู้ความเข้าใจของประชาชนกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มานิชฐา ก้องกวิน. (2551). *ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมของประชาชน ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิตรา วสุวานิช. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชรินทร์ หาญสืบสาย. (2557). *เรื่องเล่าจาก ส.ว. เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด*. เข้าถึงได้จาก <http://www.senate.go.th/w3c/senate/pictures/comm/warasarn/feb.pdf>
- ชาติรส สัมมะวัฒนา. (2557). *แต่มีต่อการค้าชายแดนไทย: เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน*. เข้าถึงได้จาก bts.dft.go.th/btsc/files/Documentanalysiselse/4.pdf
- ดิเรก ฤกษ์ห่อ. (2527). *การพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- ชนพล สัมครการ. (2550). *ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมโครงการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้เข้าอบรมพลังกายทิพย์ เพื่อสุขภาพ กรมขนส่งทางอากาศ กองบัญชาการสนับสนุนทางอากาศ*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- บุษย์ จิระปัทมะ. (2545). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาดำรงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี 2540: ศึกษาเฉพาะกรณี เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญธรรม คำแพทย์. (2542). ผลกระทบของโครงการแก้ไขปัญหาคอขวด (กข.คจ.): ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปฏิมากร คุ่มเดช. (2538). ระบอบเผด็จการกับการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทย ศึกษากรณีรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัตสรณ์ เทพชาตรี. (2554). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประยูร อรัญรุท. (2541). ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และการปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัฒนพงศ์ ชุมณี. (2547). ความรู้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ของผู้ใช้แรงงานในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มนตรี จุฬาวัดนทล. (2537). ระบบการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2553). ความพร้อมและความเข้าใจของผู้ประกอบการไทยต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือเออีซี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- มานิตย์ วานิชวัตถากร. (2545). ความรู้ความเข้าใจและปัญหาการละเมิดเกี่ยวกับสิทธิอันพึงควรได้รับตามกฎหมายของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มาโนช เวชพันธ์. (2532). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการประจำ: ศึกษาเปรียบเทียบข้าราชการพลเรือน ทหารและตำรวจ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

- บุษยา จุลศิริวัฒนวงศ์. (2550). *ความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจต่อโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- เรวดี แก้วมณี. (2556). *แนวโน้มการค้าสดใ โอกาสของภาคอุตสาหกรรมภายใต้ยุคค่าเงินบาทผันผวน. เข้าถึงได้จาก <http://www.oie.go.th>*
- วิกิพีเดีย. (2555). *ข้อมูลทั่วไปของอำเภอรัญประเทศ. เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/อัญประเทศ>*
- วิทยา กาแก้ว. (2552). *ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- วิทยากร เชียงกุล. (2527). *พัฒนาชุมชน-พัฒนาสังคม. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- ศีลวัต ศรีสวัสดิ์. (2552). *ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- ศูนย์วิจัยเอแบคโพลล์. (2555). *ประชาชนยังไม่มี ความเข้าใจกลุ่มประเทศอาเซียน คำสำคัญพื้นฐานเศรษฐกิจดีพอ. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยเอแบคโพลล์.*
- สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. (2557). *รายงานประจำปี พ.ศ. 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.itd.or.th/>*
- สนธิ สมัครการ. (2534). *วิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของสังคมไทย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์*
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2554). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN economic community: AEC). กรุงเทพฯ: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.*
- สรวิณี วงศ์สกุล. (2555). *การรับรู้และความคิดเห็นของประชาคมตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองจังหวัดกาญจนบุรี ที่มีต่อโครงการ “ทวาย” เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.*
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2523). *หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). *การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). *แผนเขตพัฒนาเศรษฐกิจ*

พิเศษ. เข้าถึงได้จาก http://www.nesdb.go.th/more_news.php?cid=296&filename=index

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2558). *คู่มือการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ*.

เข้าถึงได้จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5198

สำนักบริหารงานทะเบียนกรมการปกครอง. (2558). *ระบบสถิติทางการทะเบียน ข้อมูล*

ประชาชนในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. เข้าถึงได้จาก

<http://stat.bora.dopa.go.th/stat/>

สิน พันธุ์พินิจ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

สิริวิชา สิทธิชัย. (2551). *สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ*. วิทยานิพนธ์

นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุนีย์ กาศจำรูญ. (2544). *การจัดประเภทความรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุประวีณ์ มงคลสวัสดิ์. (2548). *ความรู้ความเข้าใจและความต้องการของผู้ประกอบการร้านค้า*

ประเภทแผงลอยในที่สาธารณะเกี่ยวกับนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน: กรณีศึกษา

เทศบาลตำบลแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพรรณิ ไชยอำพร และสนธิ สมัครการ. (2534). *คุณภาพชีวิตของคนไทย: ศึกษาเปรียบเทียบ*

ระหว่างชาวเมืองกับชาวชนบท. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการส่งเสริมการวิจัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุภาภรณ์ จันทร์พัฒนนะ. (2546). *ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการที่มีต่อระบบงบประมาณแบบ*

มุ่งเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุเมธ ตันติเวชกุล. (2549). *ฐานคิดการพัฒนาเพื่อความพอเพียง*. เข้าถึงได้จาก

http://mediathailand.blogspot.com/2012/07/blog-post_25.html

สุเมธ ตันติเวชกุล. (2552). *เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่เศรษฐกิจสำหรับคนยากคนจน*. เข้าถึงได้จาก

<http://positioningmag.com/9272>

อนันต์ ศรีโสภากา. (2525). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อมร โสภณวิเศษฐ์วงศ์ และกวี อิศริวรรณ. (2541). *พระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อรรถัย รัตนิมิต. (2545). *ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล*

ในจังหวัดนครปฐมต่อภารกิจด้านสาธารณสุข. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.

- อักษร สวัสดิ์. (2542). *ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม, คณะพัฒนาสังคม
และสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- อารยา แก้วคงธรรม. (2548). *ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่องานสาธารณสุขในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง
จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- The World Bank. (1975). *World development report*. Washington DC: World Bank.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
วิเคราะห์ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

วิเคราะห์ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ
เรื่องความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
1	เพศ () ชาย () หญิง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	อายุ..... ปี (ปีเต็ม)	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าประถมศึกษา () ประถมศึกษาปีที่ 6 () มัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช () ปวส./ อนุปริญญา () ปริญญาตรีขึ้นไป	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	รายได้เฉลี่ย () ไม่เกิน 5,000 บาท () 5,001-10,000 บาท () 10,001-15,000 บาท () 15,001-20,000 บาท () 20,001-30,000 บาท () 30,001 บาทขึ้นไป	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
5	อาชีพ () เกษตรกร () รับจ้างทั่วไป () รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ () ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงาน บริษัทเอกชน () ค้าขาย () อื่น ๆ	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
1	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึงพื้นที่ที่รัฐบาลกำหนด ขึ้นตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็น ประโยชน์ แก่การเศรษฐกิจ ของประเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ ให้แก่นักลงทุนชาวต่างชาติ เท่านั้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
3	ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทยมีจำนวน 10 แห่ง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ตั้งในพื้นที่ตำบลผักขะ อำเภอวัฒนานคร ตำบลป่าไร่ ตำบลบ้านด่าน และตำบลปากห้วย อำเภออรัญประเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	อุตสาหกรรมตามเป้าหมายที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งตามเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีจำนวนทั้งหมด 13 อุตสาหกรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	อุตสาหกรรมตามเป้าหมายที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งตามเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มีจำนวนทั้งหมด 10 อุตสาหกรรม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	กลุ่มอุตสาหกรรมตามเป้าหมายที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี (จำกัดวงเงินไม่เกินร้อยละ 100)	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
8	ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ตลอดจนสร้างเครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนเน้นการให้บริการเฉพาะด้านการค้าและการลงทุนเท่านั้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทุกเขตต้องมีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service: OSS) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
13	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้านการลงทุนให้บริการ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ ธุรกิจ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ ทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ กฎระเบียบ ฐานข้อมูล เพื่อประกอบการดำเนินธุรกิจ ในเขตฯ และข้อมูลการติดต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	อบต.หนองแวง มีการบำรุงรักษาระบบประปา หมู่บ้านให้มีการใช้งาน ได้ตลอดเวลา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	อบต. หนองแวงสามารถ ซ่อมแซมระบบประปาได้ อย่างรวดเร็วหากระบบประปา หมู่บ้านเกิดการชำรุดเสียหาย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	สำหรับกิจการที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษไม่อนุญาตให้ใช้แรงงาน ต่างด้าวที่ถูกต้องกฎหมาย ทั้งผู้ชำนาญการและแรงงาน ต่างด้าวไร้ฝีมือ	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	หมายเหตุ
		1	2	3			
17	พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ควรมีการพัฒนาคมนาคม ที่สะดวก รวดเร็ว	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	รัฐบาล จะอำนวยความสะดวก ในการจัดตั้งสถานพยาบาล สถานศึกษาในเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	ผู้ประกอบการ ที่เป็นคนต่างด้าว ไม่สามารถถือกรรมสิทธิ์ ในที่ดินในเขตนิคม อุตสาหกรรม ที่ตั้งอยู่ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้กำหนดให้มีการพัฒนา จุดผ่านแดนถาวรแห่งใหม่ บริเวณบ้านหนองเอี่ยน ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม
 ความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
 ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

Case processing summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's alpha	N of items
.716	20

Item-total statistics

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึงพื้นที่ที่รัฐบาล กำหนดขึ้นตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการ อื่นใดที่เป็นประโยชน์ แก่การเศรษฐกิจของ ประเทศ	13.3333	8.920	.000	.718
การจัดตั้งเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษในประเทศ ไทย มีเป้าหมายเพื่อเอื้อ ประโยชน์ให้แก่นักลงทุน ชาวต่างชาติเท่านั้น	14.2333	8.599	.127	.717
ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในประเทศไทยมี จำนวน 10 แห่ง	13.9333	7.168	.564	.672
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว ตั้งในพื้นที่ ตำบลฝักชะ	14.0000	8.897	-.072	.744

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
อุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ใน การจัดตั้งตามเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษมีจำนวน ทั้งหมด 13 อุตสาหกรรม	13.7333	6.823	.710	.653
อุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ ในการจัดตั้งตามเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว มีจำนวนทั้งหมด 10 อุตสาหกรรม	13.7333	6.823	.710	.653
กลุ่มอุตสาหกรรมตาม เป้าหมาย ที่มาตั้งในเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคลสูงสุด 8 ปี (จำกัดวงเงินไม่เกินร้อยละ 100)	13.5667	7.151	.688	.662
ส่งเสริมและอำนวยความสะดวก สะดวกในการประกอบ ธุรกิจ ตลอดจนสร้าง เครือข่ายการผลิตให้ เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมตามนโยบาย รัฐบาล	13.5333	8.464	.122	.720

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
ผู้ประกอบการที่มาตั้ง ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า เครื่องจักร	13.4667	7.430	.727	.667
ผู้ประกอบการที่มาตั้ง ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า วัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก	13.4667	7.430	.727	.667
ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้านการลงทุนเน้น การให้บริการเฉพาะ ด้านการค้า และการลงทุน เท่านั้น	13.8667	8.671	-.003	.740
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทุกเขตต้องมีศูนย์บริการ เบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (One Stop Service: OSS) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน	13.4333	7.909	.534	.687

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้าน การลงทุนให้บริการระบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ ธุรกิจในพื้นที่พัฒนา เศรษฐกิจพิเศษ ทั้งข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบ ฐานข้อมูลเพื่อประกอบการ ดำเนินธุรกิจในเขต ฯ และข้อมูลการติดต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	13.3333	8.920	.000	.718
อนุญาตให้แรงงานต่างด้าว เดินทางเข้ามาทำงานแบบ ไป-กลับหรือไม่เกิน 30 วัน	13.8000	8.441	.075	.731
รัฐบาลไม่สนับสนุน ให้มีการฝึกอบรมแรงงาน ไทยและแรงงานต่างด้าว ในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	13.6000	7.628	.439	.689
สำหรับกิจการที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในพื้นที่เขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษไม่อนุญาต ให้ใช้แรงงานต่างด้าว ที่ถูกต้องกฎหมาย ทั้งผู้ชำนาญการและแรงงาน ต่างด้าวไร้ฝีมือ	13.8333	8.902	-.080	.748

	Scale mean if item deleted	Scale variance if item deleted	Corrected item-total correlation	Cronbach's alpha if item deleted
พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษควรมีการพัฒนา คมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว	13.3667	8.792	.087	.717
รัฐบาล จะอำนวยความสะดวกในการจัดตั้ง สถานพยาบาล สถานศึกษา ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	13.4333	8.599	.127	.717
ผู้ประกอบการ ที่เป็น คนต่างด้าวไม่สามารถ ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในเขต นิคมอุตสาหกรรม ที่ตั้ง อยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ	13.3333	8.920	.000	.718
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้กำหนดให้มีการพัฒนา จุดผ่านแดนถาวรแห่งใหม่ บริเวณบ้านหนองเอี่ยน ตำบลท่าข้าม อำเภออรัญประเทศ	13.3333	8.920	.000	.718

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความรู้ของประชาชนต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้ต้องการศึกษาความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
- โปรดตอบคำถามทุกข้อตามคำแนะนำของแต่ละตอน
อนึ่งข้อมูลที่นำมาผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ คำตอบของท่านจะ ไม่ผิด หรือ ถูก เพราะ
ความคิดของแต่ละท่านแตกต่างกัน
- แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
สระแก้วในพื้นที่อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

นายอรุณ สุขประดิษฐ์

นิติปรัชญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกอบการคำแนะนำในการตอบขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ ประถมศึกษาปีที่ 6
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3/ ปวช.	☐ ปวส./ อนุปริญญา
☐ ปริญญาตรีขึ้นไป	
4. รายได้

☐ ไม่เกิน 5,000 บาท	☐ 5,001-10,000 บาท
☐ 10,001-15,000 บาท	☐ 15,001-20,000 บาท
☐ 20,001-30,000 บาท	☐ 30,001 บาทขึ้นไป
5. อาชีพ

☐ เกษตรกร	☐ รับจ้างทั่วไป
☐ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	
☐ ธุรกิจส่วนตัว/ พนักงานบริษัทเอกชน	
☐ ค้าขาย	☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ของประชาชน ต่อนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว

โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ใช่ และ ไม่ใช่ ในข้อที่ท่านเห็นถูกต้องที่สุด

ข้อที่	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
ด้านความรู้ทั่วไป			
1.	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึงพื้นที่ที่รัฐบาลกำหนดขึ้นตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ แก่การเศรษฐกิจของประเทศ		
2.	การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนชาวต่างชาติเท่านั้น		

ข้อที่	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
3.	ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทยมีจำนวน 10 แห่ง		
4.	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ตั้งในพื้นที่ ตำบลฝักชะ อำเภอดงนาคร ตำบลป่าไร่ ตำบลบ้านค่าน และตำบลปากห้วย อำเภอรัญประเทศ		
สิทธิประโยชน์ในการลงทุน			
5.	อุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งตาม เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีจำนวนทั้งหมด 13 อุตสาหกรรม		
6.	อุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งตาม เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมีจำนวนทั้งหมด 10 อุตสาหกรรม		
7.	กลุ่มอุตสาหกรรมตามเป้าหมาย ที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 8 ปี (จำกัด วงเงินไม่เกิน ร้อยละ 100)		
8.	ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ตลอดจนสร้าง เครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนา อุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล		
9.	ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากร ขาเข้าเครื่องจักร		
10.	ผู้ประกอบการที่มาตั้งในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับยกเว้นอากร ขาเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก		
การให้บริการเบ็ดเสร็จ (One stop service: OSS)			
11.	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนเน้นการให้บริการเฉพาะด้านการค้า และการลงทุนเท่านั้น		
12.	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทุกเขตต้องมีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้านการลงทุน (One stop service: OSS) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน		
13.	ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ด้านการลงทุนให้บริการระบบฐานข้อมูล สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจในเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ ทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบ ฐานข้อมูลเพื่อประกอบการ ดำเนินธุรกิจในเขต ๆ และข้อมูลการติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		

ข้อที่	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
มาตรการสนับสนุนแรงงานต่างด้าว			
14.	อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน 30 วัน		
15.	รัฐบาลไม่สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ		
16.	สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไม่อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย ทั้งผู้ชำนาญการและแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ		
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน			
17.	พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษควรมีการพัฒนาคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว		
18.	รัฐบาล จะอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งสถานพยาบาล สถานศึกษา ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ		
19.	ผู้ประกอบการ ที่เป็นคนต่างด้าวไม่สามารถถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ในเขตนิคมอุตสาหกรรม ที่ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ		
20.	เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดให้มีการพัฒนาจุดผ่านแดนถาวร แห่งใหม่บริเวณบ้านหนองเอี่ยน ตำบลท่าข้าม อำเภอรัญประเทศ		

